

കു. കെ. സാഹിത്യസംഘയുടെ 8-ാം നമ്പർ ഗ്രന്ഥം 1

കിൽത്തിലേഖനചാരിത്രം

മന്ത്രാലയം

മന്ത്രാലയം

Printed at the Sri Narayana Press Tellicherry, and
published by K. K. Narayana Kurup Tellicherry.

കട്ടമത്തോ കനിയുരോ സാഹിത്യസമംഖ്യയം 8—9. നല്ലു
കുടിയറുന്നും എന്നോ.

കീത്തിന്ത്രശബ്ദംചരിതം

മണിപ്രവാളകാവ്യം

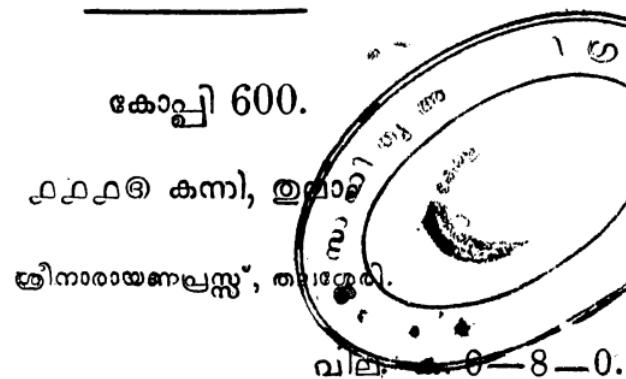
അഭ്യന്തരഃ:

യഞ്ചുറീരൻ കട്ടമത്തോ കനിയുരോ കുറ്റതന്ത്രവുകുഡിപ്പം:

പ്രസംഗകൾ:

കെ. കെ. നാരായണകുഡിപ്പം

പക്ഷ്യവകരണം പ്രസംഗകനിൽ
സംഘടിപ്പിച്ചുചെയ്യാം വക്കണ്ണിൽ ഇല്ലാത്ത ഗമ്മം വ്യാജദാത്രിതമാക്കാം.

അവതാരിക.

‘കടമങ്ങ’ കനായും സാമിത്രസമച്ചയ’ത്തിലെ
എട്ട്, വൈത് നണ്യ് ഗമമായ ‘കിൽതിഭ്രഷ്ടാവരിത്’
ഒരു സറ്റദശസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതിൽ എന്നിങ്ങ
ശനമ്പള്ളായ ചാരിതാത്മ്യജാതി പ്രസ്തുത
ഗമകസ്തമയ്ക്കുതിലെ ഓരോ പ്രസ്തതിന്റെയും
ബഹുഭാംഗങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചാണ് അനുസകലം വ്യാ
പിക്കകയും, നസികജനങ്ങളെല്ലാം അനുസ്ഥാനിക്കുന്നതിലും
വെയ്ക്കുകൊണ്ടിരക്കാണ്. ആ പരിമിളഡാരണിയെ പ്രദ്യ
ശ്രമാക്കാനെതക്കന്ന മരാട കമ്പനിയെ ഇതാ എന്നെന്നു
കൈകൊണ്ടു ഞാൻ കൈരളീയേവിയെ കേതിപ്പുവം സമ
ച്ചനംവെച്ചുനു.

സംസ്കാരവും താഴ്വാന്തിക നീബന്ധിക്കപ്പെട്ട ഈ ദ
ണിപ്രവാളകാവുതിണ്ടാം പ്രഭാതാവ്’ പരേതനായ കട
മത്തേ കനായും കണ്ണതവുംജീവൻപുരക്കുണ്ടാണ്. ഇദ്ദേഹം
കൊല്ലുവാൻ 1032 കനാഡാസത്തിൽ മകംനക്കുത്തിൽ
ജനിച്ചു. ജനനി * ശ്രീഭവിംബമയും പാതാവ് “വാസുദേ
വൻ ചേരുപ്പരും” അടക്കത്തോളയും മാതിരിയും. ശ്രാവ്യം
ഖനായ കണ്ണതവുംജീവൻപുരക്കുണ്ടാം അന്തേവാസിയായി
അവധാരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യസനം അംഗംമിച്ചു. പത്രവയ
സ്ഥാക്കിയാഴേക്കും നാശപതി അമരം മിതലായ ഫാംജീസം
* ഇം ശ്രീഭവിംബമ പിന്നീട് നീബന്ധപരതേ വലിയതനുമാണെന്നു
പത്രായായി കെട്ടിലക്കുമ്പാനവും വഹിച്ചു.

കഴിവെന്നു. ശ്രീരാമോദനം, ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം മതലായ ലഘുകാവുങ്ങളുടെ പടനം തുടങ്ങിയതോടുകൂടി കരപ്പിനെ കവിതാഭവി ആദ്യേഷിക്കിവാൻം തുടങ്ങി. അതിനിടയിൽ ജ്ഞാതാസ്'നിക മതലായ വിഷവെല്ലുറുന്നമാണെ പറിക്കു ണം, മാതുലനായ ചെറിയതുകീഴുപ്പ് എന്നാണിഷ്ടഗ'വരനെ സേവിച്ചു മുഖികാഴുക്ക്, സപ്താലിവിഷക്കൈത്തുകളും പഠിച്ച സിലിവരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മുത്തവർ' മുത്തവരെന്നും പയസ്' എന്നികാലങ്ങളിൽ കണ്ണുണ്ണിക്കുപ്പുവർകളും ടേയും, പ്രധാനമായി ചെറിയരാമക്കുപ്പുവർകളും ദേഹം ഷൃംപപാദവിച്ചു. കാവുനാട്ടാലക്കാരാദികളും, വിശേഷം അഞ്ചിംഗാദവരും, ചരകം, സുഗ്രൗതം മതലായ വെല്ലും മുണ്ടുംപാറിച്ചു തു നല്ല ചണ്ണിതകവിയും വെല്ലുനമായിത്തീർന്ന്. കരപ്പിന്റെ വെല്ലുംമുച്ചാണ്ണിത്രവും ചികിത്സാചാരവും ഏതുയുംആശുപ്തികരമായിരുന്നു.

‘പ്രായേന്തപപരിജ്ഞനം വേദനാഡാശുദ്ധനനം എത്തപെപ്പല്ലാസ്യ വെല്ലതപം’ എന്ന ആചാര്യവചനത്തെ ആചാരണംകൊണ്ട് അനപ്പത്തംമാക്കിയ ഒരു മഹാന്മാരിയിൽനാണ് കണ്ണതന്നുകുപ്പുവർകൾ.. മഹാരാജികളും, മഹാ വിജാവാധിതരെയും മുത്തുവക്രത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സവാഡ്ജമാളിയാണ്. അന്നേദി അത്രത്തെവരതന്നുരാക്കാവിധിയം മുദ്രാമം രഞ്ജിത്തിട്ടണ്ട്. ശാസ്ത്രവിചയനേതക്കാരിം കവിതയെ രാഷ്ട്രസില്ലായും, ആത്മവിശ്രദ്ധാസ്വാമായിരുന്നു മുദ്രാമം അനുഭവാര പ്രധാനാവബംബം.

‘കീർത്തിശ്വാസ ചരിത്ര’ എന്ന നിത്യപദ്ധാംവെല്ലുന്നതിനാശയു് കരപ്പിന്റെ കവനസംരംഭത്തക്കവിച്ചു രണ്ടുവാ

കു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു: ആ. 1894-ൽ തലമുറ്റിലി വി
ദ്രാവിലാസം അച്ചുകുടങ്ങിയ നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിൽ
'വൈദിലീവാസുദേവം' ഭാഷാനാടകംകൊണ്ടു, 1927-ൽ
പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിൽ 'ഉഷാനിരല്ല' ഭാഷാനാടകംഡിലവും
കണ്ണതന്നുകുറപ്പുവർക്കു കേരളീയ സഹാദയമാക്കി എത്ര-
യും സുചാർമിവിതനാണ്. അദ്ദേഹംതന്നോ പൊതുജനങ്ങൾ
കൂടു സ്വന്തം പരിഹയപ്പെട്ടതിൽക്കൊണ്ട്.

'ജ്യോതിശ്ചാന്തു മഹാകടങ്കശവദാം-

സദതാമാലാവുമാം

അപാരംതീരഞ്ഞായ തന്മാരിൽക്കുരുക്കൻ -

ഗ്രാജുക്കിയാല്പ്രാപകൻ:

വേദാന്താടവികേളിക്കണഞ്ഞവരൻ

'കണ്ണത്തുണ്ണി'യാം പണ്യിത-

രുാതാലംകൃതിതനാനന്തരവനാ -

ണിരച്ചും ഭാഷാകവി'

എന്ന വൈദിലീവാസുദേവത്തിലെ പല്ലത്തിന്നപ്പുറത്ത്

'ഉഷാനിരല്ല' ത്തിലെ മംഗളിാധരണ്ണത്തിൽ

"ഭദ്രക്ഷൂഭ്രാണിയാലിഴീക്കുരുക്കൻ

സ.പ.ാമികൈഖാഴിന്തന്നുരാം

കേമമാക്കി തലക്കണ്ണപ്പായവച്ച -

സ്ത്രാമത്യ്രാമേരംകുളി

നാമംകേരംകുളി ഗദജബളികുളി -

യീമാൻ ഭിഷകമെമ്മംൻ.

രാമാവ്യുന്ന കനിരയണമമനിലഭിത -

ചപ്പാതുചൻ മാതുചൻ.

എന്ന വീണ്ടും പരിചയപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നു.

ഈ തുടികൾക്കുറുമെ ‘അംഗ്രേമതീയമ്മൾപ്പും’ സംഗ്രഹിതനാടക്കം, ‘ഡെമിണീസ്പ്രസ്‌യം’ ബുരം മണിപ്രവാളകാവ്യം ‘ബുദ്ധജനനം’ ഓട്ടംതുഞ്ചൽ, എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസ്തുത കവിയാൽ വിരചിതങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ‘ഒന്നാവല്ലനാരാധാരം’ അത്രുംകൂടം, ‘പാവർത്തീസ്പ്രസ്യംബാരം’ ഓട്ടംതുഞ്ചൽ, ‘രാധാ മാധവം’ മണിപ്രവാളകാവ്യം, സത്രുവതീവിവാഹം, സംസ്കൃതത്രാവുപകൾ എന്നീക്കൂടിക്കൊള്ളുന്ന കാണ്ണാനിപ്പി.

‘സത്രുവതീവിവാഹം’ തിക്കലെ ഒരു ദ്രോക്കമാണെന്നിതു. രമാധാരുംഗനായ ശ്രീരാമോദ കാളിരിതിരതിരിച്ചെല്ലാ കൂർഖിഗന്ധിയുടെ ഭേദത്തിന്തീര്ണനിന്നും സൗരാംഗ്ന്യത്വം കാണാൻമാറ്റുന്നു. സത്രുവതീവിവാഹം’ തിക്കലെ ഒരു ദ്രോക്കമാണെന്നിതു.

മാല്ലിനിക്കോലഭാനത്തിനീ—

ഭോല്യത്രംഗാവലീ—

കാംസ്പൂഖ്യാപകദക്ഷിണീക്കൂത്തു-മുത്ത—

കൂഴ്ചാട്ടിപ്പിം സൈറ്റംഡം—

കീംഗേപാലവിലരസിനീ കുഹത്തി—

ശീതക്രിയാവേദനം.

മാതഃപ്രീതിക്രൂതേ സമ്പ്രദത്തിനേ—

കിം ക്രിഞ്ഞത്രപ്രാട്ടം.

മരഹരയത്തിൽ ‘ഇരുസൽ’ ഉയ്യാ ചന്ദ്രപ്രവന്ധമാണോ അതും അപൂർവ്വമായനിലയിൽ കാണാനാണ്ട്. അഞ്ചിലെ അനാമരണ പല്ലം

‘എത്രയാനിയോജകമുഖഃ
 സതതംസധാരണമാ
 മുഹമാല്പശേഷവിച്ഛിഷാ—
 മഹിയോനിയന്താ
 യദ്രാഗിണിപ്രിയിഷണാ—
 മനിലിപിക്കേവ.
 സപർശാവവർശാവദിം—
 വിശദികരാതി’— എന്നും, സുധമ്മതിൽ
 ആസനസമരായ ആശിക്കെള്ള വന്നിക്കണ്ടത്
 ‘ആ മഹുണിപാണിനാവവരൈ:
 പരില്പ്പമാനാൻ.
 വാമപ്രകോപ്യാവടിത—
 സ്ഥൂടികാക്ഷമാലാൻ.
 മനസ്സിതാദ്വഭന്നാൻസ—
 മനിന്നനിരീക്ഷ്യ
 ദ്രൂഡാവാചവാചമിതിനാ—

ഒരുമാവീനഃ:- എന്നമാക്കണ്ട ഇന്നീരിന്ന
 ദ്രൂഡക്ക്ഷേത്രിൽ ഒന്നരണ്ടുടി ഉല്ലിക്കണ്ണിയിരിക്കുന്നു.
 കൈകാലം ശത്രുഗുഹാരകിന്നാവേണ്ടി കബുള്ള് വേദാന്തം
 സ്ഥാമിയോട് ചെയ്തു രേഖിതമന. (അനീവേദ്യായാസപാർശി
 യാണ് കബുള്ളിന്റെ ഇഷ്ടദേവൻ എന്ന ഇവിടെ പ്രസ്താ
 വിച്ഛിഷ്ടിക്കു)

“വക്ഷഃ കട്ടിമലിപികരയിത്തഹരി—
 പ്രക്ഷിപ്തവന്മായ—

ദ്രാജത്താരക കന്യശാസ്ത്രമിലോ-

പുരാതനത്താത്മികാ

ദോംശ്രേണ്യകവിലാസിനീ ഭഗവത്"-

ക്രൂഷ്ണാദ്വിവില്ലപ്പംസിന:

ശക്തി:ന്തുകളം സന്ദുലമിഹന-

ഹിങ്ഗാഭന്തന്ത്രത്തിയാ.

മഹാകവി കട്ടമന്ത്രിൻ്റെ മാതാവായ ദേവകിഞ്ചിത്ത്
യുടെ വരമന്ത്രിൽ ഈ കവി എഴുതിയ ദ്രോകമാണിതു..

“ധിസാനിഭ്യം” സമാധാന്മാനദിനമിഹവ:

ചണ്ണമാണോപ്പുമിച്ചെച്ചു:

സാഹോ“യാദ്വിശ്വമാന്ത്രഘസന”മിതിസ്ഥതാൻ_

സപ്രാണം സമാധപ്രാസ്യ ദേവീ’

“ഗ്രാതാഗ്രാരൈക” ദ്രോഗ്രാതിഡിവദ്ധപരതാ..

സത്ത്വരിത്രോധദേഹോ-

മാതൃജ്ഞഹസ്തപ്രഹഞ്ചഃ കബിതമുദമരീ

സഖ്യവായരജ്യിതാജ്ഞൈ ”

ഈ മഹാൻ വൈദികപ്രചാരംകാണ്ഠം, സാഹിത്യവും
വസായംകൊണ്ടും ലോകസേവനംചെയ്യു ക്ഷമയറോഗപീ
ധിതനായി തന്നെ അവ്യതിനാലാമാത്തെ വയസ്സിൽ,
കൊല്ലുവൻം 1086 ഇടവം 28.ഒന്ന് പരലോകം പ്രാ
പിച്ചു. തത്സമയം “കട്ടമന്ത്ര” വിരചിച്ചു വരമ്പ്രോക്കു
മുത്താണ്.

തേജാംനിത്യം ശരത്പാർബ്ദികശാനീകി-

സ്ഥാംഖിയർക്കിത്തിന്ത്രിത്രം

“പ്രഞ്ചമാസേ”ദിവംന്നുപ്പഠതിമിരി“ഹരാ-
ഹ”സ്തരാഭാപ്യവിത്രം.

സോഗാൽ കണ്ണമുന്നാമാകവി മക്കമണി-
ഖുവമഗാശാനകന്വാ—

‘ദിവംസനനിലദ്രഷ്ട്രാ’കലിതമുഛങ്ങ-
സ്ത്രാരകം താരകാരേ:

‘കീത്തിക്രഷ്ണചരിത്ര’തിലെ കമാവസ്തു ഇതിഹാ
സാന്ധിപജീവിയല്ല കേവലം കവികളിത്തൊന്ന്. നഷ്ടമായ
ഒരുശ്രദ്ധിത്തു കാത്തികേകയജ്ഞന്മാഹാത്മ്യത്താൽ പുന
ല്ലിച്ച ദയ രാജകമാരംബന്ന് അപദാനങ്ങളുണ്ടാണ്. ഇതി
ൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതും: സഭാ സംഗ്രഹമണ്ണാപാസകനാ
യിരുന്നു കവി ആ ഭേദമാർക്കുന്ന് സാക്ഷാൽക്കാരത്താൽ മു
ച്ചോബിതനായി ഏതുകാവുത്തുപമായ അന്ത്യാവധാര
ത്താൽ ഭേദനെ വിശദംപൂജിച്ചു കൂത്തുത്തുനായി എന്നത്
നേരം അനുമാനിക്കണമിയിരിക്കുന്നു. കാത്തികേകയപ്രഭാവം
ഈ കാവുത്തിംബന്ന് അന്തർഭാഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ഭദ്രി
പംജവാലേ മ്രാജപലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമുണ്ട്, കാവുത്തി
ംബന്ന് സമ്മർത്താമുവമായ ശോഭാതിശയത്തെ പ്രകാശമാന
മാക്കും ചെയ്യുന്നണിട്ട്:

ഇന്ത്രസാര,നൈന വിഭ്രംജാവിംബൻ, ധന്തപ
ത്തിയായ മിത്രരാഗിണിയുടെയും പുത്രനാണു കീത്തിക്രഷ്ണ
ണാൻ. ബാലമാർക്കുന്ന് വില്പാലുസന്നംകഴിഞ്ഞ മഹത്തിൽ ഈ
ആസാദിൽ വേദിരാജാവിനായ യഥാത്തിൽ പരജിതനാക
യും ബന്ധനമനാക്കണം ചെയ്യു. മിത്രരാഗിണി ഏഴുവയ

സ്ഥാത്മം പ്രായമായ പുത്രനോട്ടംകൂടി കാനനസമ്മാരം ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്പേണ്ടി അവക്ഷിപ്തി, മംഗളിഭർത്തി, ഏന മ മഹിഷുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ലഭിച്ചു. അവരുടെ ദ്വാരവന്മായേ കേട്ടറിഞ്ഞു കരണ്ണാട്ടനായ മഹിഷി തന്റെ പ്രാകാശ്വബ വത്സായ അവരോട്ടംകൂടി മിത്രാഗിണിയുടെ അപ്പേന്നായ പാണ്യരാജാവിന്റെ രാജധാനിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. മിത്രാഗിണി അവിടെവസിച്ചു. മഹിഷി രാജാവിന്റെ അ സമതിയോട്ടംകൂടി കീതിക്രൂഷ്ണനോടൊന്നിച്ചു കാനന തനിലേക്കെ യാത്രചെയ്തു ശ്രദ്ധാരംചെയ്തു വിണ്ടും വരം ഏന്നപറഞ്ഞു രണ്ടുപേരും കാർത്തികേക്യൻ്റെ ഒരു സ്ഥാനമായ കാനനതനിലേക്കെ പോയി. കാട്ടിയുംവെച്ചു മ മഹിഷി കീതിക്രൂഷ്ണനും സുഖുമിസ്സുംപാസനാമന്ത്രം ഉ പദ്മാസ്ത്രം, ഹലപ്രാപ്തിക്കായി അന്നത്രയിക്കയും ചെ റ്റു അന്നല്ലാനുചെയ്തു. കീതിക്രൂഷ്ണൻ്റെ പതിമുന്നു സംവ സംരാജ്യം തീരുമായ തപസ്സുചെയ്തു ഷയാനനന പുത്രു ക്ഷമാക്കി. കൈതികോണ്ടു പരിത്രാശനായ ഷയാനനും രാജക്കമാരനും ദിവ്യങ്കതിയുള്ള ഒരു വസ്തും നൽകി. ദേവൻ തിരോധാനുചെയ്തു ഉടനെ അവിടെ ആവിർഭവി ചു കൈ വിമാനത്തിലേക്കോ കീതിക്രൂഷ്ണനും പാണ്യരാജാനിയിലേക്കോയാണ്. മാതാമഹാന്നംയും അമ്മയുടെ യും അന്നത്രയും വാസ്തി. പിതൃവൈരിയായ ചേടിരാജാവിനെ വധിച്ചു പിതാവിനെ വിണ്ടും രാജപദത്തിൽ പുരവഗ്നിപ്പിച്ചു. അമ്മയേ വാിഡിലാജധാനിയിലേക്കെ വരു ആകയും ചെയ്തു. അതിന്റെപിന്നെ കാരിരാജാവിന്റെ ഒ

തിയായ പ്രിയംവദ കീത്തിക്രഷ്ണനെന സ്വന്നംവരസങ്ങൾ ത്വേച്ചു മാലയിട്ടിവരിച്ചു. നവാശയായ പ്രിയംവദയോ ടക്കടി കീത്തിക്രഷ്ണൻ വിഭംഗിപ്പെ രാജാവാകയും ചെയ്തു. മുതാൻ കാവുത്തിലെ മുതിപ്പുത്തത്തിന്റെ സംഗ്രഹം.

ഈ ലാളകാവുത്തെന അസ്ത്രിഷ്ടമനോഹരമായ ദേശ ശരൂത്താം അപദാദച്ചുഡാം അന്വേഷിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. സാർ തുകമായ ട്രിതീയാക്ഷാരപ്രാസാർക്ക്ഷമൊണ്ടുപോലും കവിക്ക് ദൈഖിക്കിലും അത്മതെന്തു മഞ്ചനംചെയ്യുന്നിവനിട്ടി ദി. ഈ സംഗതി വശ്രവാക്കായ കവിയുടെ ഭാഷാപദ സ്വന്നയിനാത്തെയു റൂക്തമാക്കണ്ടുണ്ട്

പ്രസ്തുതകാവും അലങ്കാരബന്ധനവലമായ ദേശ തുതിയുമാണ് ഒപ്പും അലങ്കാരബന്ധനവലും വേച്ചു അത്മാതരന്മാസം പ്രശ്നാന്തർ ഏന്നിവയോടു കവിക്ക് കൂറ പക്ഷപാതമുള്ള മുപോലെ വിചാരിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. കീത്തിക്രഷ്ണൻ നീറ വില്ലാഭിസനകാലത്തിൽ അ രാജകമാരനു ദേശികൻ അനേക ലോകത്തപ്പെട്ടെല്ലു ഉപദേശക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കവി ഇരു അലങ്കാരങ്ങളെ ധാരാളമായി പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വിവിധസൂക്തിക്കല്ലൂടും നിബിഡിതമായ ഈ കാവുംാഗം ദേശ സുഭാഷിതരതാലഘട്ടിണ്യാഗാരമാണുന്ന നാതനുനാപരിശാം. നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള വസ്തു ശശ്രൂതക്കാണ്ട് ബാലമുഖിപ്പോലും സുഗ്രഹമായ രീതിയിൽ അലങ്കാര സ്വഭാവമുണ്ടുണ്ട് കവിക്ക് അനന്തസാധാരണമായ സാമ്പത്രമണം. ഉദാഹരണമായി ഒന്നു ദ്രോക്കാജിലേ തുവിടെ ഉലരിച്ചുകൊണ്ടുട്ടെന്നും

“നീലയത്തിന്റെടുപ്പോലേയറു
ബഹമായ് നില്ലുതു നേരുത്തിനായാക്കം..
സംവലനത്തെ മതിനാവന്നപോയാൽ
വലാഹന്തു! കടന്തിക്രമിക്കം..
മതിൽമാളികയേ ചുഴനപോലെ
വിതയേ വിസ്തൃതമായ വേലിപോലെ;
ക്ഷിതിയേറുച്ചക്കിപോലെമത്ര് -
സമിതിയൈക്കാല്ലുതു സത്രമൊന്നമാത്രം”

നവനപോല്ലേവമയങ്ങളായ ആദ്യങ്ങളിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ സമുഖമാണ്,

‘സുതചിരപ്രപഥരത്തിട്ടംവിധം
വരണ്ണഭിംഗമഹിളിന്ന ദിവാന്തിലാനു..
അംഗണപ്രദനലവലാമഹിലപ്പ് -
ഞങ്ങണസാമാഡി തെളിഞ്ഞാളിന്തുതേ.

ചാളകോർഗമകാരിയായ ഈ ദ്രോകത്തിന്റെ സഹയമ്പ്പും ധമിക്കുന്ന അരങ്ങേകം പ്രദാജ്ഞയും കാവുത്തിന്റെ പൂജ ദിശാങ്ങളും ഭാഗുരമാക്കുന്നണിണ്ടു. സംസ്കൃതമഹാകുംഭികളിൽ കാവുജ്ഞാളിയായി പരിചയം സിംഹിച്ച ഈ പാണ്ഡിതകവിയുടെ തുതിയിൽ അവരുടെ ആദ്യവിശ്വാസ അഭിചീട ചനായ കാണുന്നതിൽ അത്രുത്തരുട്ടാനില്ല. നേരം സ്വയകാരനായ ശ്രീമഹാശാഖ കവിക്ക പ്രത്യേകം കൈതിയും അംഗത്വനിലനംവെന്ന താഴേകാണുന്ന പ്രദാജ്ഞാളി പരിശോധിച്ചാൽ സ്ഫുരിക്കുമാകം..

സിതയാംതവക്കീൽ), ധംസിപ്പോ-
ലതിലോദാലരിനാരിമാരുടെ
സ്മിതമാംബിസമുണ്ടുക്കളുന്നീ-
രതിൽനീനിനിക്കളിയാടിട്ടനൊടൊ!

(കീർത്തിഗ്രംഖംചരിതം)

അഭഃസമിൽ സംമുഖ വീരയൈശവത-
ആച്ചലജാകംബുമുണ്ണാളുഹാരിണി
പിഷ്ടയശാന്താന്തുംബുഗാഡിയുറേ
യശോമരാളാവലിരസ്യവേലതി.

(നെന്ദ്രാ. സർഥം 12. ഭ്രം. 35.)

ഗളിതിനാലല്ലൂധികം മഹാജനം
ഫലത്തിനാൽ താനയികംകമിപ്പുതം

(കീർത്തിഗ്രംഖംചരിതം)

ബുവതേഹിഫലേനസാധാവാ
നമുക്കണ്ണനിജോചയേരിതാം.

(നെന്ദ്രാ. സർഥം 2. ഭ്രം. 48.)

പിശവത്തമിഹതൻ നടപ്പി, ഹനാൽ
മോഴിയൈവെടിഞ്ഞാരിടംപ്രവൃത്തിചെയ്യാം
മഴുലമലിനത്പ്രമതതിയാൽ നേർ—

വഴിയൈവെടിഞ്ഞുനടന്നിട്ടനുലോകം.

(കീർത്തിഗ്രംഖംചരിതം)

നിഷിലുകപ്പാചരണിയമാപാഡി
ങ്ങിയാസതീനാവതിയത്തുസർപ്പമാ

മഹാംബുന്നാരാജപദ്മഹിപി^{ഡി}വെ
ക്രചിംബുദയരഘുപദ്മനഭ്യതേ.

(നൈഷധം സർഡ്. 9. ഫ്ലോ 36)

കേതിവിരം എന്നി ഉദയരസങ്ങളടച്ച മുത്തിമാനായി ടാണം കീത്തിലൃഷിന്റെ ഇം കാവുഞ്ഞിൽ പരിലസിക്കന്ന തു. കയണാലുംരസങ്ങൾ പ്രാകരണികമായി ഏതുതുസം അശ്വ സമീചീനമാകംവണ്ണം പരിച്ഛുമാക്കന്നുണ്ട്. ഇം കാവുഞ്ഞിലെ ചില ചാതാതിരഞ്ഞങ്ങളെ ദിദംഭാതമായി ഇല്ലകാരം നിത്രേശിക്കവാനേ സ്ഥലം അനവിശിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതായാലും ഇതും ആലും ആയ ഇം ആശുപിരതാം കേരളാശയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട് മന്ത്രപ്രവാളക്കുതികളടച്ച ഇട യിൽ ഒരുന്നതന്മാനത്തെ അതിന്റെ ഗ്രന്ഥപ്രസ്താവം കൊണ്ടുതന്നെ ലഭിക്കുമെന്ന തോന്തു പ്രത്യാശിക്കുകയും അതിനു സർവ്വമംഗളങ്ങളേയും അതശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതി.

തളിപ്പറവ് }
5—11—39. }

പി. കൗത്തിരാമകുമാർപ്പു് ബി. എ;
എൽ. ടി.

വിഷയങ്ങൾ.

നോമം സച്ചിദം.

പുറംഭിഗം.

1.	മംഗളംചരണവും, നായകരല്ലതിശ്ശേ.	1
2.	വിഭ്രാംസചിന്ത	3
3.	ദേശികനായനം	5
4.	രാജവർഗ്ഗനം	7
5.	ഹരിശ്ചിശ്ചലക്ഷണം.	9

രണ്ടാം സച്ചിദം.

1.	വിഭ്രാംസംരംഭം	11
2.	സത്യസ്പദാവം	13
3.	ഉത്തമലക്ഷണം	15
4.	വലനിവാരണം	17
5.	വംഗ്രീചരിഹണം	19

മൂന്നാം സച്ചിദം

1.	ഭസ്ത്വാവധിഹാരം	21
2.	ഭസ്ത്വലക്ഷണം	25
3.	വിശ്വിക്കുടെ ലക്ഷണം	27
4.	നീതിസംരക്ഷണം	28

നാലാം സച്ചിദം.

1.	രാജുഭേദം	31
2.	മഹാഷിസമാഗമം	33
3.	ഡൈരൂഹരവാസം	34
4.	കീതിനിശ്ചണാരംഗ ഒപ്പസ്	36
5.	അമീഷസംബന്ധത്രക്ഷം	38

അവക്കും സർജ്ജം.പ്രാരംഭിക്കാറാം

1.	സ്ത്രീഭവം കേന്ദ്രം അനുഗ്രഹം	41
2.	രഭുനിഗ്രഹവും, രഭുപദ്ധതിയും	42
3.	പ്രഭാതവള്ളുന്നമ്പും, വിവരങ്ങളാത്മയും	44
4.	മല്ലും വാവള്ളുന്നമം	46
5.	സന്ധ്യാവള്ളുന്നമം	48
6.	സ്ത്രീകാലിക്കേഷ്ടതവള്ളുന്നമം.	49

ക്രമരാം സർജ്ജം.

1.	ക്രമരാം ഇയംനീവള്ളുന്നമം	52
2.	സ്വപ്നം വക്രമണ്ണം പല്ലേവണം	53
3.	രംഭം ക്രമരാം രഭാപ്പികരം	55
4.	രഭുപദിച്ചയം.	57
5.	“പ്രീയം വദം” സ്വപ്നം വരം	59
6.	സ്വേച്ഛാരക്ഷകളി	61

കീത്തി ക്രൂഷണ ചട്ടി താ.

മനിപ്പവം കാവ്യം.

സനാംസർജ്ജം.

മംഗളിം വരണ്വും, നായകകാല്പ്പതിയും.

1. മേനിയാൽ മദനമാനരമദവോ—
നാനനാക്രതിയിലാനയാമവൻ;
ആനഗ്രിക്കമാരെനിക്കിസൗഖ്യമി—
ജാനയിപ്പൂര്വവനായ്മരണമേ!
2. ലിലകണ്ടടനേരമലോവിപ്പൂര—
പൂരലോടോടി, ദിവമേഖണക്കാവേ,
ശ്രൂദജയ്യും എദിമാവകറിച്ചം—
ബാലനണ്ണ, മമവേലനാന്തര്യം.
3. കണ്ണിണകളിക്കടക്കാണൊരാ, ക്രയങ്ങൾ—
കണ്ണിമാക്ഷമദനാത്തിച്ചപ്പ് വൻ;
കണ്ണണണ്ണിപ്പത്രവൈണ്ണക്കടക്കാ—
ണട്ടണ്ണമീശപരനെന്നണ്ണിച്ചന്നതൊൻ.
4. പാണിയാൽ സ്നേഹികമാല, പോന്നേ—
തൊന്നി, പുസ്തകവുമേന്തിയൈപ്പൂഴം,
വാന്നി, നാവിലളിവേണിവാന്നി, തെൻ—
വാന്നിനന്നയതി, നേന്നിനേൻമിഴി.

5. ‘കീത്തിന്മുഴഖരിത്’-മിക്കടാ-
കീത്തനതിന്തുനിശ്ചയാരോമാഴി;
ധാതുവാസികൾക്കെത്തളിത്തുക്കേട്ടുനി-
ക്കാത്തിതീപ്പ് തിനന്നറുമിന്നം!.
6. ഉത്തരാധ്യയതിലിപ്പുസാരനെ-
നൊതുയുംപുകൾപെറ്റു രൂപാംപുരാ.
‘മിത്രാഗിണി’യിതെന്നപത്രിയോ-
ടോത്രവാണിതുവിദ്ധിവംശജൻ.
7. എത്ര,അക്ക്,നല്ലവായ,വക്ക്,വൻ-
‘കീത്തിന്മുഴഖ’നിതിപ്പുസില്പനാം.
ധാതുഡാക്കാക്കാൽ ശ്രാക്കാനാക്ക-
രാത്രിപോലവെലസിച്ചിതേററവും
8. ബാലനങ്ങളിത്രിലാളിനതൊടക്കാ-
തൊലസിച്ചുനിന്നിനുകിബേച്ചുാരു-
വേലത്രണ്ണരഹലമന്നപോലവേ.
9. ലിലയോട്ടനെന്നാവവത്സരം.
ബാലനങ്ങളിനെക്കഴിഞ്ഞതിൽപ്പരം
“കാലമായിതുപറിപ്പിനെന്നാഞ്ഞ-
പാലവിരനിതിചിന്തചെയ്യുതേ:—
10. ശാസ്യരീതിയറിയാത്തപുത്രം,
ചിത്വവിപ്പിയത്തുണ്ടപതിയും;

അത്തികാലമന്നയാത്രമാതൃവും
ശ്രദ്ധവന്നുവരാമത്രുംനാക്കണം.

വിള്ളാള്ളാസചിന്ത

1. . റോമനാതിരം, പൊന്തകാപവാണേമുണ്ടം,
തുമഹാര, മല്ലാക്കടയം, ചെരിപ്പും,
നമയ്ക്ക് വിള്ളക്കണമാനമല്ല.
സമാനങ്ങൾനുവിള്ളതുനേ.
2. സദ്യൈലക്കാരവുമാണുവിള്ള.
വിള്ളശാഖതുണിക്കളുണ്ടാണുമല്ല.
നഭസ്തുലതാരഗണങ്ങളും
ഗ്രീത്രഷ്ടമറുനു വെള്ളിലാവാം.
3. ഗ്രനങ്ങൾമറുള്ളവവിള്ളയല്ല—
തിണങ്ങിടാരച്ചറലകിക്കയ്ക്കുന്നും;
മണംകരച്ചുകിലുമില്ലയേക്കി—
വണിഞ്ഞിടാ ഒന്തിനുചുവണ്ണം.
4. കുറഞ്ഞള്ളണക്കിലുമെഴുവിള്ള—
പരാംജന്തരജനമാദരിക്കം;
മറുള്ള ദിപ്പേരാടേജനാത്രമാം—
മേറുന്നതേക്കെത, മണംനിമിഞ്ഞം.

5. ശാസ്യംപാടിക്കാത്തവർ ലോകയമ്മ-
തത്പരഗ്രഹിച്ചുള്ളനടപ്പുമെങ്ങുാ!!
കത്തുംവെള്ളിച്ചത്തവെടിഞ്ഞിരുട്ടിൽ
ധാതുക്കുപാരംവിഷമംജനാനാം.
6. ധനത്തെയാംഞ്ഞിക്കി, ലതാഹരിപ്പു-
നനേക്കയാലോകമുച്ചുവിക്കം;
മനസ്സിൽപ്പിള്ളായനമേറവാഴിം-
ജനത്തെയല്ലാവരുമാദരിക്കം.
7. തിന്നാവുവെറിട്ടുകലാംഗനക്കു-
വല്ലിച്ചുഴിംയരുനമെന്നാപോലെ.
മത്രുനവിള്ളാളുന്നമില്ലയാണ്ടാൽ
വൃത്തംസമസ്യാത്മവുമത്രനുനം.
8. ക്ഷേമത്തിനാത്മാവിനവിള്ളപോലെ
സാമത്ര്യമില്ലനുള്ളത്തിനൊന്നാം;
സോമരപ്പിയേറ്റാത്തിതരപ്പുകാൾ-
മാദോദമെന്താന്വലിനേകിട്ടുനം.
9. കുലത്തിനെന്നല്ലത്തിയെന്നാപോലെ,
കുലാംഗനങ്ങളാണ് ദൈവലജ്ജവോലെ.
ജലത്തിനെപ്പുകുഞ്ഞമാലപോലെ—
യലക്കരിക്കുന്നജനത്തവിള്ള.
10. എന്നാവിനിത്താമസിയാതെവാലൻ-
തനേനപാടിപ്പിനവിടാതിരുന്നാൽ;

നന്മ്പി, ഇംകോറുവഴിച്ചയ്ക്കിട്ടാം
പിന്നാലുള്ളതിൽവാരതല്ല.

ഒമ്പികാനയനം.

1. ഏവരപ്പുകാലത്തുലിഥവില്ലരാ—
നാരപ്പാടെപ്പാഴമിരിപ്പതാത്മനി;
* സുരാങ്കമംമുവരിച്ചുകന്നുയാർ
മരിക്കവോളിവരനേവെടിന്തിടാ.
2. ആശാക്കണം ഒമ്പികനോട്ടബാലങ്ങ
അണക്കമേരേണമവന്നശിഷ്ടനിൽ;
കണക്കിലാഞ്ചൊക്കടിലനേഞ്ചംമിണം;
മൺക്കകാമിച്ചുഹണിക്കിരുപ്പുംമാ?
3. വഴിക്കവും, ടാടയവും, പഠിപ്പുമേ
മഴത്തെഴും, സർക്കരുക്കവേബും ജീപ്പുവർ;
പിഴക്കയില്ലഗ്രൂപ്പവോടതുല്പരാം;
പുഴക്കരിവേട്ടാളിയന്നാല്ലുങ്ങംവിയം.
4. നല്ലാഞ്ചെടിടക്കിൽ നല്ലവൻസപയം;
വല്ലാത്തസംസർഖ്മം നേന്നുകുഴിനാം,

*സുരാങ്കമംമുവ = സുരാങ്കമതിനു മുധിൽ (കട്ടിക്കാലത്തു)

മല്ലിക്കണ്ണ എത്തുചള്ളിയെ തെന്നാൽ ഗല്ലുതാ,-

മൊല്ലാത്തതാകം മലമോട്ടേരുകീൽ.

5. സാരജശ്രദ്ധനല്ലെങ്കിലുമേറുതുമെ-
മാരോട്ടേവൻ്നാലവനും പ്രിയഴ്ചപ്പട്ടം
ഹാതപ്പെമുറുമലർമാലവേവൻ്നും—
നാൽക്കാഡിക്കും ശിരസാമഹാജനം.
6. അയപ്പുട്ടതി, പ്രതിയാത്മകുമനും
ജയത്തെ നൽകുന്നിതുപായവാൻമുണ്ട്;
നയജശ്രദ്ധനാദ്യാരണ നാനക്കെയ്യുവാൻ
നയിച്ചിട്ടുന്നുവിതകായ് നീതിഖാൽ.
7. ദയാലുവായ് ശാന്തുവിദല്ലഭനായ് സ്വരിതെ-
നയജശ്രദ്ധനായ് സമമതനായ് പ്രാപിഭനായ്.,
ജയിച്ചിട്ടും പണ്യിതനേവങ്ങരുവാൻ
പ്രിയത്തൊട്ടും മന്ത്രിഞ്ഞാടോതിഞ്ഞപതി.
8. തലക്കി, കൂക്കം, കവികൾക്കും, കാരഡപ്പ്—
കബിലക്കുപോലെപ്പുണ്ടുമേറുമേകവാൻം,
അലംസമത്തിന്റെകവികാവധ്യവരാൻ
'ജ്വലണ്ടപ്രഭവായൻ' സ്ഥതനായിമന്ത്രിയാൽ
9. കവിന്റെനേരുതവച്ചല്ലിനാൽ രൂപ—
പ്രവീരഗ്രഹത്തെനയിച്ചുപോലവാൻ
യുവാക്കരിഞ്ഞുകണ്ണിക്കുന്ന നന്ദനായ്യുരാൻ—
ജവാദ്യക്കംാരീതനവേക്കണ്ണക്കിനേ.

10. മുംകരംചുറവിളക്കപോലവേ—
 നടക്കപ്പൻവിലാസുംസഭ്യും കം,
 ചൊട്ടക്കന്നേയക്കവിപീരനതിനാൻ—
 മിച്ചക്കത്തുംനേനനാപോലവേ.
-

രാജവർഗ്ഗം.

1. അവനേരേസത്രാട്ടം ഇന—
 ശ്രവണംനേതുമൊടാത്തുവഹിഷ്ഠൻ;
 അവനീപതിമുഹിൽനിശനയ്ക്ക്—.
 സൂഖ്യപീഡിഷ്ഠസംഹാഴിച്ചുതേ.
2. “ഇയ! ക്രമണേ”അസാര! നിന്ന—
 ദയകൊണ്ടരാധുമാദ്ദമാലയം,
 നയവർത്തമെലാട്ടാനന്നപെട്ടിഷ്ഠം
 വയമാളില്ലിഹ വാ തു വാൻപ്രശ്നാ!
3. ക്ഷിതിനായക! നിന്നപ്രതാപമാ—
 കതിരോൾത്തല്ലകളിയാലൊരുവും,
 ക്ഷിതിയിക്കലുാ’രല്ല’മില്ല, രാ—
 വതിഘംഖാക്കിലതാജ്ഞാരത്തുതം!!
4. കവിനായകസൂക്തിയായിട്ടം—
 യവതിക്കംഗവിള്ളുലിശേഷങ്ങവാൻ;

- തവകീൽത്തിവല്ലാസഗംഗയേ—
കവിയുംവന്മുള്ളിരതിലെന്നുവാൻ?
5. സിതൈംതവകീൽത്തി, മഹാപോ—
വതിമൊഭാലരിനാരിമാങ്കട;
സൃഷ്ടമാംബിസമണ്ടി, കമ്പനീ—
രതിയനീംതീക്രഷ്ണിയാംഭിനാദോ!
6. മതിതനകതിരിൻ തണ്ണുനിന്ത—
പ്രതിമല്ലാംഗനമാരറിഞ്ചതിതോ!!?
മതികൈച്ചടവർ സജ്ജങ്ങാകതിയാൽ—
പതിയും മാധുരിയെന്തിരിഞ്ചും!!?
7. മടവാരംഭവേണിയും, കുച—
ഞടവുംവിട്ടിഡവത്തുണ്ടാതിനാൽ;
കടില്ലാത്തതയും, കട്ടുവും—
കടിക്രൂട്ടനുതമില്ലാരേഭവും.
8. ചിലവും, വരവുംപരസ്യരം
ബലമുന്നിക്കലുവരിപ്പുതെന്നിങ്കെ;
ഉലകൈഞ്ഞമെയില്ലുമത്സരം—
കലങ്ങോനാർത്തവനീതിപാലനാൽ.
9. പട്ടചിത്ര! ഭവാണിനുചേരുംയാൽ—
പെട്ടതിപ്പേട്ടവരില്ലുമുതലെ;
വിടക്കുടിമഹാസുവന്നാഥം.
കടമില്ലാത്തമിച്ചക്കരായു പ്രദേശം.

10. തുനിഡേവരതാമിന്ത്യം
 സൗതിയാംരഗ്രിഭരംപോഴിക്കുവെ,
 മതിമന്ദതയാമിത്വക-
 നന്തിമോണ്ടപ്രിയിവേറിനാൻ്റു പൾ.

രൂതശില്പം

1. അങ്ങംചെച്ചുള്ളപതി,കവീസ്രൂപവാൻ
 രൂതശില്പംമമസുതനാസദാ:
 രൂതശില്പംരദരന്മഹാലൈയിവ-
 നരിവേരരമേരുണ്ടുംഭാരമതേ!
2. ഹ്രജവിനാ കീത്തിനിജശില്പംകളാൽ;
 തയവിനാപൂനിരയിൽവണ്ടകളാൽ;
 തയനീജനതിനകമാരകരാൽ;
 ധരണീപതിക്കപടനായകരാൽ.
3. രൂണവാന്നന്തകമരിവാർത്തരവി-
 നനായുനാകീത്തികരംപെരുപ്പുംമനോ!
 തന്നലേഡമാലിനപരന്നതർ-
 പ്ലണിചെയ്യുവക്ഷപെരുതാംസുതം.
4. അരിവൊട്ടുള്ളനകോട്ടക്കില, തോ-
 വെരുതേ,നിനക്കിലതിലിപ്പുന്നം.
 ചെരുചെവ്വിലബ്ബാട്ടപക്കന്നാൽപൂര്
 കരുപ്പുണ്ണാരാംക്കുപകരിക്കുവതോ?

5. എത്രുള്ളിവെള്ളമൊരുഗുക്കതികയിൽ
കരയേറിയകിലും, തുള്ളുമണി;
ഉക്കന്നനെന്തും ലഭ്യതീപ്പൂരിതാൻ
അണിവുത്തമാധമരിലിത്തമാം.
6. വളരെപ്രയത്നമിരിച്ചെങ്ങുകിലും
ജൂഡിൽപ്പുബോധകളും വാസ്തവമാ?
വിഷയാ മനസ്മലിയിൽവി, തന്നിലും
വളർച്ചിവെള്ളവുമൊഴിക്കുകിലും.
7. മതിയതാമല്ലതരമേതിലുമേ,
മതിമാനംബോധമതിയാസ്യുള്ളരാം;
പത്രഭിളിക്കുന്നവള്ളമല്ലതരം—
മതിയാം, വിത്രുതതിനാൽവിളഞ്ഞം.
8. തിരംഖാജിപ്പുരക്കെക്കളിക്കൂട്ട്
ഗ്രാവിനാശാദപരമരിവഞ്ചം;
ഗരിയായുന്നങ്ങിവിരകൈകിലെരി—
ഞങ്ങളുണ്ടാന്തി; നനക്കി, ലില്ലുനലൻ.
9. വികടന്ക്കഥാരകന്നലേഖികനാ—
ലക്താരിലെന്തരിവുംബിപ്പുതേടോ!?
ചെക്കിടന്നശാന്തരാധരിക്കാൻചേവിക്കം—
ക്കൈമെന്തുസൗഖ്യവുമടങ്ങാനിടയാം?
10. കലബുഡകന്നനിരുന്നൽക്കിലേ
വല്ലായകീതിന്തിരുത്തവിനാവന്തു!!

മലയാറ്റിനുമകളിലേക്കിലോ
നലമുടാരകാറൻനൊരുമാറുവരു!!

11 ജലധിപതിജലമപോരുമേലുമാരുപ്പാങ്കം -

[മെങ്കം]

ജലനികപൊഴിയുന്നോരംരുക്തിയിൽചെന്ന -

[തങ്കം;

* ജലക്കണ,മതിനാൽരത്നാകരപ്പേരിനുങ്കം -
കലസുതനറിവേകംപേശികപ്പേരുങ്കപ്പാങ്കം.

രണ്ടാംസ്ത്രീം.

വില്ലാല്ലാസാരംഭം

1. രൂപനിങ്ങിനെചൊന്നുനുവെത്ത-
നൂപദേശത്തിനുദേശിക്കുന്നതുകി;
തപന,നന്നിലൻസപ്പച്ചതുനാകം-
കപിവിരാഗ്രണിയെക്കുനക്കുമോഭാത്.
2. മഹിയെന്നതുതൊട്ടവള്ളുമെല്ലാ-
മൊരുന്നാരികോണ്ടുപറിച്ചുബലിശാലി;
'ഹരി'രഫ്രൈയെവേഗമാഹരിപ്പാൻ-
തരവുംകാത്തങ്ങളുമുള്ളുകാനം.

* ജലക്കണമതിനാൽ = അരുതജലക്കണത്താൽ (വെളുത്തുതുട്ടിയാൽ)

3. ഹരിദുനാമതക്കുക്കർവ്വെഴ്തിന്തിന്-
ഹരിവായിപ്പുതിനംഗരിക്കറിഞ്ഞാൽ;
ഗുരു,വായതിനാൽത്തെല്ലിത്തു,യത്രാ-
തമാ,യീച്ചിലേവനില്ലമോണ!?
4. അബലൻ,പ്രജയതൻമുവാതിരിക്കിന-
ങ്ങമനംതാട്ടനിവണ്ണിസാരമെല്ലാം,
അമരംക്കുമതിക്കിനിന്നായുകളി-
ആമേരാച്ചംമല്ലപോലവേഗരണിപ്പുണ്ട്.
5. റൂപബംഘാലക്കരപ്പുനാടകാല്പം,
ഹിപ്പലവ്യാകരണാംഡയനിവററിൽ,
കൃപയാദ്ദേശോധ്യമെററിനന്നാ-
രൂപദേഹിച്ചിരുത്തിപിന്നനിതിയേയും.
6. “നര.പാവകബാല!”സത്യ്’മെന്ന-
ണഭാര്യസദ്വാത്തമമായവസ്തുലോക;
നരനേവനതിന്നുധീന്മാരിനനാമ-
പ്പുഞ്ഞപ്പുഞ്ഞതമൻധരിക്കുന്നേ!
7. നരനേരരഥപ്പുസത്യമൊന്നു,
കരവിന്നേരരഥപ്പുവേദത്തുനു;
പെരുത്തായതിന്തുനമതതിട്ടഭേദാം-
പരിപാതാതിനകാലമായിട്ടുണ്ട്.
8. കിവയാതിനപ്പുട്ടുപോരാളജനറം
ബലമായുംവില്ലത്തുനേരുത്തിനന്നായും.

സ-വാവനത്രമതിന്നവന്നപോയാൽ
വലരാഹന!കടനാതിങ്കമിക്കം.

9. മതിൽമാളികയെച്ചുന്നപോലെ,
വിതയേവിസ്തുതമായപോലെ,
ക്ഷിതിയേറുപശകതിപോലെമത്ര-
സമിതിയേക്കാപ്പുത്രസത്രമാനമാത്രം.
 10. ഒങ്ങാഴ്ചമെന്നേവിട്ടനീചെ-
ആതൊന്നംപറയുന്നതുംനടപ്പും,
പരമാത്മകമാപ്പുരണമെന്നാൽ-
പരിപൂജിച്ചിട്ടമേവന്നംഭവാനെ”.
-

സർസ്പദാവം.

1. “മനതാരിൽനല്ല‘വിവ’ജിവകോടിയിൽ
മുനമായ”നിണക്കവരണംകുമാരക!
ജനയിത്രിതാസ്ത്രരയന്നപോലെ,നൽ-
കനിവെപ്പുംനരരക്ഷപചയ്യിട്ടും.
2. പിഴയാതൈകിത്തിയണയേണമെക്കിലോ
വഴിപോലെനല്ലനിവുവേണമേവന്നം,
തൃഷ്ണവിട്ടുതോണിയെനയിച്ചുനീണ്ണും-
പഴയകടപ്പുതിനേഴ്ചപ്പുമല്ലോ!

3. കനിവറവും ഹനപ്രതശാഖാവുമാം-
യനമേതുമട്ടിലുമിണങ്ങുവാൻപണി;
കനകപ്രലിപ്പമത്തുമെല്ലായനിയേ-
തനിയേജ പലിപ്പതൊയനാളി മില്ലോടാ!
4. “ക്ഷമ”നിന്നിൽവേണ, മതുകാആമൊക്കെയൈ -
അമമെപ്പോഴും ദ്രോതമട്ടക്കലാക്കിട്ടും,
സുമമേറുമുള്ളിരുന്നതിലല്ലേണ്ടോ?
ഭേദരാജാവേണവിലസുനകാണ്കക!നീ.
5. പരബാധത്തല്ലുമണ്ണയാതിരിക്കവാൻ
പരയായിട്ടും ക്ഷമമയ്യാദരിക്കണം!
ഇരുൾവനാലേറ്റുമുച്ചുവുവിക്കുമോ
മഹിണാക്കന്നതിവിലസുനരാത്രിയോ?
6. പരശോട്ടകാആളുമലിവായ് വയത്രുവാൻ,
പരമായിട്ടും ക്ഷമമയ്യാദരിക്കണം.
തിരിവിട്ടിരിപ്പോങ്കവിളക്കിനാകമോ
തരമോട്ടമെല്ലായ്ക്കുകന്നാകത്രുവാൻ?
7. ബുദ്ധുഷ്ഠ ദേഹത്രുജനനിതിയേക്കവി—
ഞരുലകിക്കലാനാമെന്നടക്കിംഡായ്ക്കു!നീ.
നിലവിക്കോഴിത്തിരിക്കവിഞ്ഞിട്ടുനിന്തോ?
ജലരാണിയേരബലരാഭിയല്ലേണ്ടോ!!
8. സുസകിച്ചിരിപ്പവനയുക്കിരിച്ചുവാലെന്നി
വസന്നാനമനനിരക്കാട്ടക്കണം!സവേ!

വസതിക്കരയുനിജഭാനമാം,ജലം-
വിസരിച്ചിടാത്താതകളിംബഷിച്ചപോം.
9. ഇതയ്ക്കേന്തിട്ടന്നതു പരമ്പരാധാരയാഗ്രഹം—
യുദ്ധക്കേണ്ടി,നാിത്,റിയേണ്ടെമെഡം.
കതിരോന്നിസ്ഥാപിജലമാഹരിപ്പതി—
ക്ഷമിതിയിൽക്കളിൽത്തുല്ലാപയ്യവാന്തും.

10. വൃശ്ചികിച്ചിരന്നതുകൊടാത്തമത്രുങ്ങ—
പ്രസവിച്ചിടാത്തപയ്യരുംവക്കനക്കിഞ്ചേ:
രസയിക്കുള്ളിജനമഞ്ചാരികല്ലും
രസമാണഭാരാദരവുംവഴും.

ഉത്തമലപക്ഷം.

1. സന്തോഷംപരമന്നുണ്ടാവുതന്നുനേരം;
സന്താപംപൈരിയപിസ്തിൽ,നല്ലരോടായ
സന്ധാനം,ഭയമപകിരിതിയിൽ,പവിത്ര—
സ്പാന്തംതൻന്റുംവില്ലമേവമായിട്ടേണം.
2. ദൈവംവിട്ടുലകമിത്താനമില്ലയെന്നം
ദൈവംതാനലകമിത്താക്കണ്ണേമാത്രം,
ഒക്കവല്ലുംവത്വതിനായംനുമിച്ചുനിന്ത്യം
മേവുന്നാൽകിതിലേററമുത്തമന്നാർ.

3. യമ്മംതെല്ലായുംവോഴ്തുംവെട്ടിന്തിടാതെ—
കമ്മംതെപ്പുറമ്പിതയായനിതിയോടെ
ബുധമണിയിൽപ്പുറത്തെങ്ങാക്കിച്ചും—
ഒമ്മംപുണ്ടിട്ടുമവർത്തനൊയ്യുതമന്നാർ.
4. സത്രുവിട്ടുംവോഴ്തുംനടന്തിടാതെ
കുത്രുംതന്ത്രകളമതിനൊത്തുചാഹരിച്ചും,
പത്രുംവൊന്നുമിതരിച്ചുംകനിഞ്ചുകീത്തു—
നീത്യുംവാണിട്ടുമവർത്തനുമണ്ഡിമന്നാർ.
5. തന്നോടില്ലായപുത്രപ്പേരുമുഖിരോധം
തന്നുള്ളിയപരരോട്ടുമെന്നരച്ചുനിൽക്കു
നാമിച്ചുജാവിലരോട്ടുമകനിഞ്ചിണങ്ങാം—
ചേരുന്നിട്ടുമുതികളുംക്കിലുത്തമന്നാർ.
6. ശൈക്ഷാ, ജ്ഞാ, വ്യുമ, സ്വ, ലാഭ, നാജ്ഞരമനീ—
ദഹനുകരിംക്കായുംവോഴ്തുംവലഞ്ഞിടാതെ;
ചാത്രുംഭേദാടനിജക്കമ്മുമെതുമെന്നം—
വെള്ളിട്ടുനവരുദ്ധകിക്കലുത്തമന്നാർ.
7. വൻനാട്ടുധന, ഇന, ഗോളുംകൈതിയുംബൈക്ക്—
വന്നാലുംനിജനില്വിട്ടുവോണാം—
എന്നാളുംഫലിതത്തുകരിംവോലൈതാണാം—
നിന്നനാളുംമതികരംവാക്കിലുത്തമന്നാർ.
8. കാലഞ്ഞിന്നസ്ഥിതിഗതിഞ്ഞനാക്കിവേലംചാലും—
ശൈലഞ്ഞിന്നരുന്നനിലപക്കാണിടലോകമാകേ;

താല്പാലിചുലിപൊട്ടക്കാളുമാക്കിയ, എന്നോ—

അലായ്നില്ലുവരിപൊക്കിവുണ്ടമരാർ.

9. വൈരംചെറററിനിരയിൽപ്പുകാൾിയാതു റീ—
പോരാട്ടംതരമനായുനാലാക്കങ്ങാക്കി;

മുരേനിനാവരേജയിചുത്തൻറക്കാളും

നേരേചേത്തിട്ടമവർധന്യസ്താനമരാർ.

10. ഇന്ത്രാദിപ്രച്ചരമഹാആളുണങ്ങംതിങ്ങു—
മത്രുനാരാട്ടഹിതമല്ലരെക്കില്ലും, തേ;
മിത്രം അകുമമൊട്ടയൻ്നപോരണം, കേ—
ഉാത്തക്ക്ഷൗഖ്യിസ്വമേഗിട്ടനവണ്ണം.

വല്ലിവാരനാം.

1. പ്രിയക്കമിഹതന്നനടപ്പിനെന്നാൽ—
മൊഴിയെവടിശ്ശേരാരിടംപ്രവൃത്തിചെയ്യാം.
മഴജലമലിനത്പരമത്തിയാൽനേർ—
വഴിയെവടിംത്രുനടിനിട്ടനാലോകം.
2. അതികരിനമിച്ചപദവിചുടാനായ—
പ്രതിഭേദങ്ക്രമിയൊരുജ്ഞാവനിട്ടനേഡാം;
എതാർപ്പായതിട്ടനാംക്ഷമിക്കവേണ്ടാ;
രതിയിലുമന്തിന കാണ്ടക്കാക്കിനാണം..!!
3. കറിനമിലനക്കവവേണ്ട, യഥാം—
കെട്ട—മഴുകൊണ്ണവർവ്വനിടാവശ്രേഷ്ഠിൽ;

- കൊടിയകലിലിട്ടുരിച്ചിരിമ്പി-
സന്തനടിക്കുട്ടകിൽവേണ്ടുപാലെയാക്കാം.
4. അതിമദ്ദമിയലുജ്ജനങ്ങൾക്കുന്നത്-
മതിക്കിതവർത്തികളാക്കിടേണമെങ്കിൽ;
ചതിക്കുത്തണമാനങ്ങളുട്ടിട്ടിക്ക-
നന്തിനതകംവിധികാണ്കുക!ലോകയോഗ്യം!!
5. കടിലരൈട്ടക്കിണ്ണതിടേണ,പാരം
കറിനതകാട്ടകിലേപ്പലിക്കുകാനും.
തടവരുത്തുകരഞ്ഞിക്കാണ്ട്,പാരുമ-
യെടിതിയടിക്കുകിലേജയിച്ചുകുട്ടി!!
6. കപടികക്കൂട്ടനേർവശിക്കുത്താ-
ലപകടുമറവുമായുവന്നുകുട്ടം,
തപനയവിയെന്നോക്കിമേലുകാല-
രുചപഗമനംകടവിട്ടചെയ്യേപാലു.
7. കുടകർ,മുടവരേ,രെവുജ്ജരെ,നീ-
നരരിൽവിശിഷ്ടകാട്ടത്രകൊടംക!ഭാനം.
ഹരുളിലുഴുവോക്കുമന്തിപ്പു—
ഹരുതരമോദമണ്ണച്ചിട്ടനാവെല്ലോ.
8. പണമനവധികെട്ടിവെച്ചുമര്റ്റു-
ക്കണ്ണയരുതേ!വെള്ളേതിലബാന്നറഭാനം;
ഹരണമതി,നെവിടേ!കടക്കുകനീരിൻ-
കണമിഹനീരദമെന്തിനേകിട്ടനാ.
9. പണിയിൽമടികുലന്നുചുജ്ജരായി-
ചുണയവച്ചെല്ലാട്ടത്തിട്ടനാവക്ഷം;

പണമതുരുണ്ടാക്കിടോളു, ഏവരി-
പുണ്ടിനിമാങ്കെകാമമെൻറിനാവോ?

10. മനസിമലിനംബുദ്ധേരിവാഴു—
മനജരിയ്ക്കണ്ണുതുചെയ്യില്ലുകാൽ—
വനതലമതിൽവെള്ളില്ലാവുദിച്ചു—
ലന്തവമാക്കിളവാംഗുപാലശബാല!

വാരസ്സീചരിഹാസം

1. കാമമെത്തുമരതേ! എദയംതന്ന്-
കാമിനിക്കമറിയിക്കണ്ടെന്നും;
വാമമാരിവരതിന്പൊരേളാക്കാ
പ്രേമമാരോട്ടമിവക്ഷിജനിക്കാ.
2. വാരനാരികരംവാസിപ്പുാതഡിക്കിൾ—
നേരരെയെന്നമന്ദായ്യു! കമാര!
ചൊരശീതിനടന്നധിതീകാട്ടി—
ഉറീരേയുമഹർപ്പാട്ടിരുമയക്കം.
3. കുടകാട്ടമിവരൈക്കിലുമൊട്ടം
നേരകാട്ടങ്ങളുനാരികളോടായ്.
കുരിങ്കുംഭിലുാതമിനാലിംനക്കൈ—
ഞാംരുടോ! വെള്ളിക്കുന്നനടക്കം?
4. വിഞ്ഞവാൺവഹ്നിനെക്കിലുമേറാ—
ചുംതരാഗമവനോടിവർക്കാട്ടം;

- ഹസ്തികിക്കൽമദനിരീംഭംഗ—
ചുംത്രയുത്രപ്പയത്തൈവിലുമത്രം.
 5. നിലമനസ്സുങ്ഗരെനക്കിലുമെന്നം—
മുഖമാരവനെനൊക്കേകയില്ല;
ബുലസ്റ്റ്രൂണമെങ്കിലുമന്ത—
സ്സുഖ്യവിട്ടുനിലയംവലർപ്പാലെ.
 6. നോഴി,മാകളീകളും,വിരിയും,ക—
ഞട്ടംക്കുത്തനാബുദ്ധമാക്കുത്തായ്ക്കു!
മക്കംനെൻകളിക്കണ്ണരികേപോം—
*മക്കംഭാഗ്യമുട്ടതയിൽപ്പെട്ടമല്ലോ.
 7. മല്ലനേർമിഴികളുള്ളതുതശേഷം
മെല്ലുമെല്ലുവശമാക്കിയേശേഷം,
വല്ലാംമിതിയെല്ലുരെയകരഭം—
നെല്ലുട്ടത്തള്ളവപ്പല്ലുകനാക്കണ.
 8. വാരനാരിയിൽമനസ്സുഗമിച്ചാൽ
യിരണ്ടാവമലവപ്പൊന്നെന്നടക്കം
ഒച്ചാരനാത്തവന്ത്രുമിയിലെവത്രം—
പുരജ്ഞശ്ശൻറ ധനമെന്നാതുപോലെ.
 9. പാട്ടമാട്ടവുമെട്ടത്രജനങ്ങൾ—
പാട്ടിലാക്കിയിവരേരെമയക്കം;
കൊട്ടിപ്പിച്ചിവകാട്ടിത്രുഗ്രേത—
വേട്ടചെജ്ജിത്രുളിലെന്നാതുപോലെ.
 10. തേ,നശേഷവുമരിച്ചുളിസംഘം—
സുനവാടിവെടിയുന്നാതുപോലെ.

* മക്കം = കൃക്കം (കണ്ണംടക്കം)

മാനമാന്നരതിഹയ്യുളവേത്താൻ-
മാനിനീമനിയെവിട്ടവസിക്ക.

11. അതാൻപെന്നിൽക്കൊതിഹയൈകയാൽ—
രാവണൻ താൻനശിച്ചു.
നാരിക്കിള്ളം വങ്ങവതിന്നഹോയ്—
രാമനംമായപിടിച്ചു.
വാരന്മുറിയിൽപ്പുരീയമധികമായ്
കാളിദാസൻമരിച്ചു.
ധിനതപംവിട്ടിവരിൽവലയാ—
ക്കുഞ്ചമെന്നാൽ ഇയിച്ചു.

മുന്നാംസ്ത്രീം.

ഭസ്പദാവപരിഹാരം.

1. ധരണിപാലകബാലക! കോപമെ—
നോക്കുഹായമവസ്തുവുംശാഖാ!—
തയകുട്ടിലെരിഞ്ഞിട്ടുമഗാപോൽ—
നരനിതേരകിവാള്ളുനശിച്ചുപോം.
2. വനതലത്തൊക്കെനാമുളക്കിലോ—
ദിനകരാദയതാകയെരിച്ചിട്ടിം,
മനസി കോപമിപ്പായമത്രുനേ—
കനിവുവിട്ടരിശക്തിഭവിച്ചിട്ടിം.
3. തനതുകുളപെയ്യത്തവ്, നാളു താം
ജനയനാദികളുംക്കേനശിച്ചുപോം

- മീനകരാഗമനത്തിൽനഭസ്ഥില്ല—
പുഷ്ടിമതിഗ്രഹതാരകരം പോലവേ.
4. കറിനരോട്ടണയുന്നവിൽ, പുറ-
തതിച്ചകകോപ, മകത്തണയിക്കാല,
പടന്ത്ക്കുന്നടപ്പുവർ ചട്ട, ത
നാടലിയിൽമീതയിട്ടനാതുകാണ്ടക! റീ.
5. കൊടങ്ങതന്നതു 'ലോഡ്' മിതന്നമേ-
പിടിപെടായ്ക്കിണങ്കകരംക്കൈം.
മുടിയുമിത്താഴിൽ തേട്ടകിലേവരും,
കടലരാംകരവീരമരയോക്ക! നീ—
6. വിതരംപിടിച്ചുമരതടിപോയക്കണിതി-
ക്കിത്തിച്ചട്ടരമാകകയെന്നാിയെ,
മതിയില്ലയ്ക്കടലോഡേമേഴംനര—
സ്ഥാതിളുത്തിനന്നുവരുത്തിടാ.
7. അംചവിതക്രിയയിൽവിലവിന്നനി-
നനസിലോഡമുളിക്കണമെട്ടക!
വിനയമുള്ളൂദവന്നവുമാവച-
സ്ഥിനരസജ്ഞത്തെസത്തുണ്ടാണിടാ.
8. പരധനങ്ങളിലാണേപ്പത്പുമായ
വരവതിനിടവെള്ളുരു'മോഹ'മാം!
നര, രാത്രികയ്യവലണ്ണത്തുവർ—ചുണ്ണവ്—
നാരകോതിച്ചുത്തുഡി ചുണ്ണംകണക്കുംാ.
9. കരബലംപെയകന്നാജന്തതിലും—
വരമനത്തുമാംവിക്കവിതെരുക്കിൽ;

- നാരികർണ്ണാധതിമോഹികളാക്കയാൽ-
നരർച്ചമഞ്ചായമമെയുകിലുംപ്പേട്ടം.
10. നിലയിൽനാന്നായശസ്ത്രപ്രാദിക്ഷവാൻ-
പ്രിലവിനായാധനമോഹമുദിക്ഷണം.
ജലധരത്തിനനീതുകൊടുക്ഷവാൻ-
ജലനിഡിക്ഷഹിമാംഗ്രഹിയുമോഹമാം.
-
11. ഏനിക്കേനേരോങ്ങവയമില്ലയെന്നതാൻ-
തനിച്ചുചുമ്പുമുഖ!മുഖ!നടപ്പുതേ'മദം'
ഈനില്ലേയെതുകമിത്രയേ! ബാലകൻ-
തനിക്ഷവാംകരഗതമാകിലാംവിധം.
12. ഗദംകുലൻവനചികിത്സയുണ്ട്,വാൻ-
മദംകിളുന്നവനചികിത്സയെങ്കാണ്?
പദംപരപ്പുഹരണച്ചാത്രിക്ഷവാൻ.
മുദംഗമപ്പുഴമടികൊംവതില്ലയോ?
13. തെരിക്കേനേവലരോടുനേരിട്ടേണ്ടതി-
നോരിക്കലാമദമയുമേണ്ടിനിനിടാം;
മരിക്കൈഴംവന്ത്വിസ്തുരിക്ഷവാൻ-
യരിക്കണംനരനോരക്കത്തിനല്ലതായാ.
14. സമത്രമുള്ളവനവിനാശമേഗ്രഹാൻ-
ഗ്രഹമംതുടന്നിട്ടവതുതനോ'മത്സരം'
തമസ്യേഹ!രജനിയിൽമാത്രമാം;മതി-
സ്ഥിമകൊടുത്തിട്ടമിത്രസംസ്കാരവും.

15. സരസ്വിത്യവന്മാകരിപോലമത്രുനിൽ
പരഞ്ഞിട്ടംനിയതമിന്തേരെള്ളുങ്ങണം.
പെരുത്തുള്ളറ്റുനമിതിലേറ്റിമേവിട്ടം
വിങ്ങനിന്നായ്ക്കുനമതിലീച്ചുപോലഭവ.
16. ബുധത്പരമീടുമാവംവരവരോടുമീ-
വിധരതിൽമത്സരമരത്തെന്നിരിക്കില്ലു;
അധമുചാരികളോടുമത്സരിക്കണം
വുമാകമ്പക്കണ്ണലകളോടുങ്കയാഗ്രമാം.
17. വസുക്കരം,വില്ലുക,ളിവയന്ത്രനിശ്ച-
ലസഹ്യതപ്പുട്ടവതിനഞ്ചുപേരുതാൻ.
'അനുയ'യെന്നതുപേരുതാംജനതിനും-
പ്രസാദമില്ലിഹവളിക്കാര്യകളുതിനും.
18. ഇരാതുരന്നനരനിൽവയുജനതിനും,
സൗഖ്യനാനന്ദനിൽനിജാലങ്ങൾതിനും,
പരാത്മകസ്ഥിതിമഹാജനതിനും
വരാമന:പ്രിയമൊയന്നാളുമണ്ഡക!
19. വിധത്തിലുകട്ടതരയുമകേതുപോ-
ലുവന്നിട്ടെന്നാവനിലപുരനിശ്ചരം;
സ്വപ്നംഗരിച്ചിട്ടമവന്നേരുസ്വർഗ്ഗം-
ദയാജ്ഞം,നിധത്തിനോമ്മവേക്കണാം.
20. രാജക്കല്യംപരനെന്നതിരാകരിച്ചിട്ടാ-
തിരിക്കണം,എഴിപരനിഡിക്കുട്ടകിൽ;
നരക്കിൽത്തരുനമാടിടച്ചുകൂട്ടുവുക-
രതരപ്പുനമാടളിക്കംക്കപോലുണ്ണാം.

മുഖ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. ചേഞ്ഞാനാരോടും സംസ്കർമ്മപ്പാം
വിട്ടിട്ടെന്നാണല്ലെന്നുകൊണ്ടുമെങ്കിൽ,
കെട്ടംഗോളിച്ചീടുമാറ്റല്ലെങ്കെ-
തരത്തിട്ടാണതായെങ്കിലും കാകില്ലാക്കേണ്ടതാണ്.
2. കുറഞ്ഞെച്ചയ്ക്കില്ലെങ്കിൽ മെററി—
തെരെറോന്നാ, സ്നേഹപ്രദവാംശേച്ചയ്ക്കുന്നില്ലോ;
മുറംപ്രൂംപറവുവോനോക്കുവോനം
തെററില്ലെന്നുവായാണില്ലെന്നും.
3. ക്രൈസ്തവത്വാർത്ഥിക്കാരിയായിരിക്കിയതിനും—
വിട്ടുനേരുമെന്തുകുറിച്ചുവോനോ,
അംഗൂഢിക്കുവരിക്കുത്തമ്പലാംവയ്ക്കുതാ—
നില്ലുന്നാരോടുവേണ്ടാരോടുവോനം,
4. ശാസ്ത്രത്തോടു, തന്റെക്കലാത്തോടുമെന്നോ—
പ്രാംതിനാരോടുത്തമന്നാരോടുവോ;
പ്രേതിന്നുംല്ലിച്ചുണ്ടാനില്ലും കുസിട്ടാതേ
വത്തിപ്പോന്നാംവജ്ഞനാംഭിഷ്ടനാതേ (യമക 2).
5. അംഗാരത്തെപ്പോയും അക്കലാട്ടംജനത്തി—
നാംഡംവേവിച്ചീടു, മപ്പോലെതനോ;
നാഞ്ഞാട്ടുനംപ്രീതികാട്ടംജനത്തോ—
ടിങ്ങാട്ടുററംഞ്ഞാരാംഭിഷ്ടനും.
6. എല്ലാബാക്കുപ്പിളിച്ചുവരുമാക്കുട്ടികാരേ—
പാലിക്കാതെതാൻതനിച്ചും ധരിച്ചും;

- ലീലാദ്വേംകൊണ്ടതാനാവ്യന്താദ്യം—
ശീലിച്ചീടംമത്രുനംചുജ്ഞനഭ്ലോ—
7. “നനാകേണംസപ്രതമായുള്ള തെല്ലോ.
മെന്നഘ്രൂക്കേംവമഹകാര്യുംവേണം”
എന്നായെന്നംതൻകളുതാലികൾക്കി—
മെന്നാളിംനത്രകാത്തവൻചുജ്ഞനഭ്ലോ.
8. മന്ത്രാദക്ഷാട്ടുനംമേഖപടിയാതെ—
വിത്രുംകൊണ്ടുങ്ങാക്കമിണ്ണാതെയാക്കി;
വത്രുന്താ”നെന്നോആർത്തധർമ്മമറന്ന
കാര്യംചെയ്യുമത്രുനംചുജ്ഞനഭ്ലോ.
9. കാണാതന്റുന്നീരെയയും,വസ്തുവേവയും
നാണാതെന്നംകെക്കലുകൾടിച്ചേവാൻം,
ക്ഷീണനൂരിൽപ്പോരിയായാവ്യുദിാവും—
പുണാളിച്ചീടംമത്രുനംചുജ്ഞനതു.
10. കാത്രുംകുടാതൊനിനെകൊല്ലുവേവാൻം,
'ശൈത്രുംചീരക്കലിക്കക്കാട്ടിച്ചേവാൻം;
സെയമത്രുംതീരേവിട്ട്,വാക്കിക്കാത്തമാത്രം—
സെയത്രുംകാട്ടംമത്രുനംചുജ്ഞനഭ്ലോ.
11. ഇജ്ഞനൂരെന്നാലുഖിച്ചുരേ,ചെയ—
മനടംവിട്ടില്ലെങ്കിലുണ്ണാമനത്രം;
സ്രൂഷ്ടംചൊവ്വാൽപ്പുംമാമംഗമാരം—
വെച്ചനാല്ലോത്തന്റുരംക്കുക്കിവേണ്ടി.

വിസ്തീര്ണലേവക്ഷണം.

1. എടുമാതിരിക്കിയവിസ്തീര്ണലേ-
ക്രൂട്ടമോടനുസരിക്കുന്നതുനി
ഭജനിനാവ,നിഹന്ത്രണവാനെ-
നൊന്തമില്ലറിവവക്സിയേണം.
2. കാട്ടിടന്നതുസമൗധ്യമേറം—
ഗോപ്യിയാം,അതുപരഞ്ഞതിനില്ലിച്ചാൽ;
വിട്ട്,പിന്നൊയുമരുന്നുപിതിയോരോ-
ഹടമാനുടയവോനൊങ്ങ്‘വിസ്തീ’.
3. നേരുപരലുമറിവില്ല,പരമാർ—
ഒച്ചാനുബെംക്കിലവരോട്ടവൈശണം;
മനമെല്ലാംഗമിള്ളിക്കുമിതെല്ലാം
നദിയെനുകയരു,‘വിടവിസ്തീ’.
4. മെല്ലുവെനാരിക്കിയനിനാപുക്കുള്ളി—
ച്ചാല്ലുവോക്കുഹിതൊമാക്കവരുത്താൻ;
ഖല്ലുവുംപണയമാകയഴ്ത്തി,തനാ—
നല്ലത്തേടു,മിരു‘നിമ്മലവിസ്തീ’
5. അനുനാരിയൊടുവെന്നുകൊണിക്കു
ക്കൈതുന്നപതിതങ്ങംപ്രഹരാഡം;
“തനൊയല്ല,ധിക്യന്നുനുഡാ!തോ-
നെന്നുന്നുവള്ളു“സുന്ദരവിസ്തീ”
6. അല്ലമേരുമറിയൊരുപരാറി—
സുത്രപ്രശ്നവരുമാടുംസുഞ്ചരാടോടും

தழுவங்களிலிடுதயோடு-
நிலூவன்பெரிய‘பள்ளிதவிலூடு’.

7. அப்ரியங்குபோன்றமாடுவியாதே-
ஈண்முவீள்ளனங்ஸஷ்டுகி;
அப்புமலூஷரவஜூபிரிக்கங்-
ஒப்புஞா“ஸபிகவிலூடு”க்மார!
8. செற்றுமிகுக்கலவிடுவிலூ-
நாஞ்சிரியெப்பியலோவங்காரி,
கரஞ்சிலூமொட்டாக்கமவந்தாங்-
“காஞ்சிலூடு”யாவங்கெமிட்க்கங்-
9. ஹின்தியாதொரப்பாயமள்ளதாங்
வினாபாடியுடங்கடியிலூது:
ஞானவெங்காறுபதிக்கைக்கதாரித்
ஶாந்திவேச்சுவது,வனுகவிலூடு”.
10. காக்கிறித்துக்கூடுவாலுவயக்கு-
*கரஞ்சு,வனுகவிவக்கிடக்கிறது:
அதுகவேய,பர,ஏராநிஸமாய”தா-
ங்குகிலூரிகவிலூடுக்குாங்.

நீதிபங்கக்கூண்.

1. வாக்கொள்,நீதியபம்,நீஞ்வுத்திமாரா-
ங்காக்கங்வனுக்காலடுக்கைக்கரிசோங்;
- *கரஞ்சிலூடுயு, வனுகவிலூடுயு.

- ഒന്നാക്കിനുകാത്തിരുത്തിന്റെപഴമേറുന്നും—
കൈക്കുന്നതോടുവിരൽപ്പോലുമുണ്ടോ! കുമാര!
3. തായാട്ടകാട്ടമവരേറ്റു ചന്നന്നപോലെ
നായാട്ട്, ചുത്ര, മടിയും, കടിയെന്നിവരേറ്റു;
പാതിക്കണ്ണംതൃഞ്ഞാത്താട്ടകുട്ടവേണ്ടം.
നായയും രസ്സുകരാടൊന്നതുപോലുമുണ്ടോ!
3. നാലാള്ളാടൊന്നൊരുമുദ്ദോടൊന്നിന്തുകാട്ടു—
മാലോവിയാതെന്നൊരുത്തിവിധിച്ചിട്ടുകൊണ്ടു;
പാലംസരിത്തിനുകണക്കിനെക്കാട്ടുസില്ലി—
ക്കാലംബു മുത്തമവചന്നു ഇന്ത്തിനെന്നും.
4. അപുശ്യരപ്പുഭാവം മനിസുന്ധമേറാൻ
സൗഹ്യനമന്നതുകണക്കേയിന്നാണിയെന്നും;
അപരൂപവിച്ഛലകക്കാട്ടു സ്വവിപ്പിത്തിനായ—
ശ്രേപാലമുണ്ടോ! തവ മന്ത്രിയമൊന്നവേണ്ടം—
5. ഒട്ടാലുതാപനിലവിച്ചവസിച്ചിട്ടായും!
ഹോട്ടക്കണിനുവരുമങ്ങിനെ വിച്ചുനിന്നാൽ;
തപ്പിട്ടേരമഗ്രിയെഞ്ഞപട്ടിയച്ചക്കമോ? തീ—
കെട്ടിഷ്ട ഹാസ്യലിലതിന്റെമിട്ടക്കാണ്ണാം.
6. സാറ്റുതാപനെവണ്ണണംമുണ്ടേണ്ണലോകം
നാഡിച്ചിട്ടാമുട്ടിനേന്നെന്നൊരുപ്പല്ലേപോലും.
വന്തിപ്പുസുത്തുനെനിന്നപ്രതിനൃനാനേരം
വന്നുന്നവനുമെമാരിക്കലുമെല്ലുള്ളണോ?
7. രാകാഡോക്കിനാണാവലിക്കാണിങ്കേ
യാകാഡോമേക്കുള്ളിയുന്നപോലെ;

- ലോകാതിശയി തുടക്കിത്തിപരതിയെങ്ങും-
ശ്രോകാവധിസുവമണ്ണക്കു! നീ കുമാര!
8. ഏറ്റവുംവിശ്വാസവരുത്തോക്കുന്നതേ
കൊററിന്നവേണ്ട്,തിരു കരംകുറിച്ചും
മറ്റുംജും, പച്ചലഭിവമിയന്നമേഘം
നീറിഞ്ഞാനനിലകൊണ്ടുകരിപ്പുട്ടു.
9. കാലാരിസുന്നക്കുന്നാനിയികാത്തികേയൻ
ഒവലായുധൻ ശ്രീമാഖിജുനമുക്കുണ്ടു!
മാലാദമെന്നമുലകികളിവർകനിഞ്ഞാൽ,
ബാലാക്കനിജേഡിതനാവുകിലില്ലിങ്കും.
10. ഇത്യാദിനിതിപലത്രം തുരവാന്തപാലാ-
പരുംതരാത്മനിശ്ചാനിയിരാക്കിവൈച്ചു;
പ്രീത്യാധനംനിജക്കുംബുദ്ധവാത്മമഹും-
കുത്യാവശ്യമെടു വിട്ടിനകത്തുപോലെ.
11. വേണ്ടംവും തുരവിന്നുകാട-
പ്രിച്ചതു പ്രീതിപൂർവ്വം
നീണ്ടാഗിസ്തുംനിജസുതനെയും-
വിശ്വാസമുണ്ടാവും.
വിശ്വാസവിശ്വാസവുക്കരനാ-
യാനന്നനാ നന്നാജുംഞ്ഞൻ.
കൊണ്ടാടിത്തനാവനിശ്ചാരി-
ചുട്ടിനാനിന്ത്രാംരൻ.

നാല്പറമ്പ്.

രാജുക്കുളം

1. വിദ്ധിരാജുംനിജമിത്രസാരം-
നട്ടേനിത്രാപരിരക്ഷചെയ്യു;
അരംഭമാവിരതന്ത്രജനാട്-
മദ്ദൈതാനദരണ്ടനവാന്നാൻ.
2. ധിക്കാരിവേദിചതിസെന്മാത്രം
മുഖ്യാനുലൻവതിചെയ്യുചോരിൽ;
മിജ്ഞാണ്ടുകെട്ടിത്രാരിതംതുരകി-
ലക്ഷാലമാന്ത്രപരമ്പരയിട്ടും.
3. താതൻഹൃഷകാണ്ടതറിത്തരു ജാതാ-
തക്ഷസ്തലുന്നമമരയാട്ടംകുമാരൻ.
എതാകിലു കാട്ടകരേറി, വൈരി-
ഗ്രാതംപെരുത്താൽ ഗതിയെന്തുപിന്നോ!
4. ഉരന്തശയുക്കലൈഡററതിക്ക്-
നീരതതിലുംകട്ടിക്കറഞ്ഞിരിക്കിൽ;
നിറഞ്ഞതചെതന്നുള്ളിംവരയ്ക്കും-
മറഞ്ഞിരിക്കൊന്തുതനൊയുക്കതം!!
5. നിരന്നപുഷ്പാവിവതിന്ന്പുക്കൾ-
തരക്കിലുംവേംനപുണിരിപ്പോർ;
വരിച്ചുമുള്ളം, മനയുള്ള കല്ലം-
നിറഞ്ഞഞ്ചംകാട്ടിലതിവകുഴ്സം!!

6. ഗളിച്ചുകണ്ടിരോടുമുമ്പുനേ -
വിളിച്ചുവെച്ചിച്ച്, കരണ്ടു, പാതയു;
തള്ളൻതന്നുനുന്നേയെടുത്താം.
വള്ളൻഡുവെത്താട്ടിനരാജാഈ.
7. കാട്ടാന, വെന്നായും, പുലിതൊട്ടുമിംസു -
അട്ടംചുവിക്കണ്ണവമൊട്ടുകട്ടം
തെട്ടിനേരിച്ചായും ദേനു, ഭാവം-
തട്ടാത്തതാക്കാണാജുംപുട്ടത്തായ.
8. അററ, റദ്ദതിന്നിടിലുമായുംഹാര -
മിററിറവീഴം മിച്ചിനീർച്ചലേന;
ഞററാത്തരാജാഈകു ചമാഞ്ചവാണി-
തെററപ്രിയപ്പെട്ടുവൻ വിളിപ്പോമോ?
9. “എൻപുത്തനേകാത്തരയംകെ”നരാജാഈ -
അനുറദ്ധവൊന്നിശ്ചരനോട്ടുകേണാം.
തൻപ്രാണനേക്കാംപ്രിയമമമാൻ-
തൻപുത്തരോടപ്പെട്ടാഴമനുതായം.
10. ഗേധംവേടിഞ്ഞനാവൻ കാട്ടതെണി-
ദ്രോധംതള്ളണ്ണരു വിയറ്റ്രീണ്ടു;
മോഹംകലന്ന് ക്ഷാജപൊയ്യു യിൽപ്പോയു -
ഡാഹംഗമിപ്പിച്ചു കരക്കിരുന്നാർ.
11. “നമുക്കുക്കെപ്പുട്ടോരു ഭാവം എന്ന
ശമിപ്പുതന്ത്രും! ഒക്കെ! മനോജാതി!
ക്ഷമയ്ക്കുപ്പോരു നാമിയായനീയം
മേരിക്കുമാരായിയു കംട്ടിലേവും”

മഹാക്ഷി സമാഗമം.

1. മടവാർമിന്നി, തന്റുക്കമാരനേ,
മടിക്കിൽവേത്തുന്തലോടിമെല്ലുവേ,
നെടുവിച്ചുപ്പാട് “കന്ത്രോഷ്” മെ—
സാടനോരോന്നപറവത്രുടക്കണിതു.
2. പരമേഴ്വയസ്സുമാത്രമാ—
ക്രാന്തക്കണ്ണത്രാഞ്ഞിങ്ങളിൽപ്പിടത്തുമോ!
ബധിരജംഗമലോകഹൃണ്ണലി—
സാരുങ്കാരംകിവന്തിലസ്സുതി.
3. ശാഖയുംതള്ളിരാംകരത്താട്ടം—
ചൊഴിയുംപുഡ്യുകള്ളുന്നിരഹാട്ടം,
അംഗിലോടതിയായായാപികാവലി—
മൊഴിയാലാവന്നവുംകരത്രുചോരായാ.
4. അനിലൻബിശറിക്കിരുല്ലുമാ—
യന്ത്രുപരത്തുവെക്കിനിന്നാരുതെ.
ക്രാന്തക്കണ്ണത്രഹിതംവരുത്തുവാൻ
വിനയംപുണ്ണവരഹുചെയ്തിടാ!
5. സുരനായകകാന്തയായലി—
ക്കിരിളിൽ പെട്ടവർമാഴക്കിനിക്കുവെ:
പരിതാഹമകരംമിറ്റവാം—
കരഭിപത്തയുയത്തിനിന്നാരുതെ.
6. അമുഖം “മംഗളിംഗി, യൈനാപേരിൽ—
പ്രമാദവാങ്കുമുനിയന്നവക്ഷിംഗരു,

7. മതിചെയ്തിരുമേലുവിന്തകൾ—
കിരക്കംതത്തരമയരുവേണ്ടതെല്ലാം..
സ്ഥിതയാരഹോഴി ആരാജഞ്ചിയിൽ
സൗതരാംസമുദ്ദേശറിനാശാണി,
ഭ്രതിക്കാണ്ണവകോരിയിൽക്കലാ
നിധിയെത്തുപൂർവ്വലുമുന്നൊളണ്ട് മുൻ്ത് യാണ്.
8. എഴുന്നീറിട്ടതനുജനോട്ടമോ—
നൃഥലോടോടിയന്നാത്തുവിശ്വാസിൽ;
കഴിയുകൊത്താഴിലുംബുജാക്കിഡയ—
തഴകിച്ചുനാജിതേത്രുഡിയൻ്തുനി:
വനജാക്കി! ഹച്ചിക്കകാരടോ! നീ:
വനമല്ലുത്തിര്യവരാനുമന്ത്രവുണ്ട്. ?
നുഡിയസുതനോട്ടമല്ലുംതു—
കിനിയെങ്ങുട്ടുനുമുട്ടാനുഡൈലു
കൊട്ടതശാവുസനത്താരാതൊന്തുനെ—
ശ്വീടരിക്കാണ്ണവർ കേട്ടനിൽക്കുവേ;
ഉടനോതിതനുജനതരം,
പട്ടവിത്തക്ക്കുതടവംമെങ്ങുവാൻ!
-

ശ്രദ്ധരഗ്രഹവരസം.

1. ഇനവർഗ്ഗപണ്യ്യധനിന്റുകൂ, ഏ—
അജനയിത്രിയിത്തങ്ങണി“മിത്രാശിണി”
ഇനകൻ ‘വിഭ്രം, നരിവെല്ലനാകയാൽ
ജനിതാധിയോട്ടടവിതേടി ഒങ്ങളും.

2. ശംഗം നമക്കിനിപ്പവാൻ മനിത്രു! തെക്ക്-
വരണം ദിവാന്റർക്കനിവോച്ചതേ അലിൽ;
മരണം മദ്ദീയജനകന്നവന്നവോ?
വരണം തദീയമിനി ഏ അധികാശു തോ?
3. ഇരവെയുടച്ചപിയരുളം കീടാവിനേ-
യരികത്തണ്ണുമിനി രാജതിരഞ്ഞാട്ടായ്
“കരണ്യജാ”സാഖ്യപ്രി! തവ അതപാണ്യുത്രു-
വരനോടന്നപ്പുനഹിമണ്ണവാന്നതെ.
4. ‘മിഴിപിമുകൈ’ ശാമുനിവഹാനാതാചരി-
ഷ്ടുലറഡപാണ്യുപരഹതിപേലവർ;
പാഴയാദത്രക്കു ധാനീശ മരണ്ണറതു-
കണ്ണലോക്കിവോക്ക് കഴിയാതുതെന്നുവാൻ?
5. പതിയെല്ലിരിത്തുവനമേരിയെന്നറി-
ണ്ണാതിച്ചി: വമാളിനപിതാക്കരാമക്കാളേ;
കൊതിപ്പുണ്ടക്കണ്ണമുനിയേനമിച്ചു, പി-
ന്വതിമി കുരയാദികരകഴിച്ചുരച്ചിതു.
6. “മകളൈത്തന്ത്രജനാടങ്കടിയേകിയി-
ങ്ങകതാരില്ലു, ലകലിചെച്ചാഴിച്ചു തേ;
മുവച്ചറുംനാസചാരിക്കണ്ണക്കണ്ണന്
സുവമായവാല്പിവള്ളുന്നമാരുനേ!
7. സകടക്കുകളുകൾക്കംകൊച്ചക്കിലെങ്ങാണേ-
രുങ്ഗതോഷ, മഞ്ഞിനെ നാശകമാരുനേ!
പരമോധകാരമിതുവെയുതിനന്നനിന്ന്-
പരിവർത്തകാണ്ണപക്രണേംതിടം.

8. പിംമിപ്പുരത്തിലങ്ങളുണ്ട്” എന്നുകേ—
കുരച്ചെങ്കിൽ താവുസന്മേയമാനസൻ;
“നരഹാല! നിന്റെവിത്രുസൂഖ്യവാത്തുന്താൻ—
ശരകാനന്നവരെ നടന്നവന്നിടാം.
9. ശരണാഗതാത്തിക്കരനാംആദിഷൻറു—
എൻഡാംബുജസൂരണാധായങ്ങളാണില്ലാൽ;
അരിരാശിയായ പുഴയേതരിച്ചുനി—
നാരികേവക്കംരധടിതികീത്തിപ്രശ്നങ്ങൾ”
10. ദിരുമേവമൊതി രൂപസൂര്യത, നാിക്കിം—
കരവുംപിടിച്ചു മരയോന്തമരത്തുതേ;
തിരാകേവക്കം രധടിതിപ്രകുപനേന്നം—
ചുരുളിടിനാളിവിട “മിത്രാശിണി”

കീത്തിപ്രശ്നങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ട്.

1. മനോരമാക്കാത്തുപ്പലവത്തെയെന്നാമ—
കുന്നല്ലവേഗേനവിഭിഞ്ചുതനേ;
മനിപ്രഞ്ചാ “മംഗളഭർി,” ഷണ്മുഖൻ—
ഇനിച്ചുഭദ്രത്തുമുന്നയിച്ചുത—
ഉപാധിയീശനക്കുപണ്ണുഹണ്ണിനു—
ല്ലഖാസനാമന്ത്രമൊടാളുതന്ത്രവും,
രൂപാലപ്പത്രനവദേശമേകിനാൻ;
കൂപാരമകമായെടവുത്തിയേവമാം.
2. “ഹലികി! നിന്റുവാഞ്ചിത്” എന്നപെതലിൻ—
തലക്കൈക്കൈവച്ചു മരത്തുമാരുനി;
- 3.

ഗളിത്തിനാല്പുയികംമഹിജ്ഞം-

പാലത്തിനാൽ താനധികംകമിപ്പിതും.

4. മന്ത്രപദ്ധതിയോ പിശയാതെവാലകൾ;
5. മന്ത്രപ്രാവർ ഭജനത്രട്ടങ്ങിനാൻ
സരിപ്പുകർമ്മങ്ങളിലെന്നുണ്ടെന്നു-
ക്കണ്ണിപ്പുന്നാകില്ലമേറക്കിപ്പുമാം.
6. വെളിച്ചുമാംപോതെഴുന്നിരുന്നുംഗയിൽ-
കളിച്ചുന്നോടിയരിച്ചുവന്നവർ;
തെളിഞ്ഞതെങ്കിൽവുംമന്ത്രം-
എപ്പാളിച്ചുംരുത്തവസിച്ചുസ്ഥിരം.
7. ഇടത്തരുകാർത്താൻവലംത്രടക്കമേ-
ലെട്ടത്രവെച്ചിട്ടുനിവന്നിരുന്നവർ;
വട്ടപമോട്ടംമഹന്നൂരിച്ചുകൊ-
ണ്ണടത്തുക്കിൻകൊട്ടിനോക്കിനാൻസുഖം.
8. അനന്തരംദിക്ഷകൾ നാലില്ലുംജുപ്പ്-
*അതന്റെപാതയിൽനട്ടവെയിരുന്നവർ;
മഹനാനകാലത്ര സഹസ്രബ്ദിയേ-
മനംതെളിഞ്ഞങ്ങളിനെ നോക്കിവാണും.
9. കൊഴുത്തമാറ്റും മഴക്കുവററില-
കഴുത്തിനോളം സലിലത്തിൽനിന്നുവൻ,
“ഒഴിക്കേക്കന്നായിയെ”യെന്നുചേതസാ-
വഴിക്കുമായംപ്രാത്മനചെയ്യുതേരോധും.

* തന്ത്രപാതയും = അംഗി

തപസ്പിമാരിതെരാഴിൽക്കണക്കുരായു—

അപാസമുദ്രത്തിലഭാഗത്തിതേവയും.

10. അനക്കുമററിങ്ങിനേമേഖിട്ടനവൻ
തന്മകകാണായും നയനംകൂളിക്കുവേ,
മനക്കുന്നിൽ കനിവാഞ്ചുമന്നിൽവു—
നന്നഗ്രഹിച്ചാണ്റുമഹന്നതിനില്ലെല്ലാം.

ഷയാനന്തപ്രത്യക്ഷം.

1. ലോലത്തടിത്തുകളിലെത്താങ്കൊണ്ടൽ, പുജ്യ-
മാലംബമാണുകനകാദ്വിയിലക്കത്തുല്ലും.
പീലിപ്രതാനമിയലും മയിലിൻകഴത്തി-
രേഖവറിയേറവിലസുന വിശാവനീശൻ.
2. ഉന്നിട സുനനിരൂടിയകൊന്നവുക്ഷം—
രുദ്രത്തിനേ മടികരംകൊണ്ട സുഖമങ്ങേണ്ടുലെ.
നാഡിളും തന്നുടന്നുകളുംനിരക്കേ-
ചൊന്നിൻമഹാമകടങ്ങംക്കമുണ്ണിത്തനാമൻ.
3. നീലാംബ്യംഭാവലയിൽനിന്നടന്നതിനോക്കും—
ബാഘലഭിഡേണ്ടെല്ലാം, യൈകാളിയിൽനിന്നമും,
ചേലേറിമിന്നിന്നിനലല്ലടമൊട്ടം, ദയാ-ആ-
ലോലാശളായിവിലസും പുരിക്കണാഞ്ചും.
4. ഗണ്യത്തിൽമിന്നമൊളിക്കണ്യലയുംമൊട്ടം,
കണ്ണംതൊട്ടനന്നിജകള്ളിന്നേയോട്- മാർക്കും;
വള്ളിപ്പുതിണ്ണപണിയാം തിങ്ങനാസയോട്ടം,
നാണ്ണിട്ടവോക്കുമുംകുന്നവാസമൊട്ടം.

5. തൊണ്ടിപ്പുഴത്തിനകമിണ്ണൽവര്ത്തംചുകന്ധ്‌വണ്ണിന്നെൻ്റെംഗികളിലാടി, മുഗാങ്കേന്നരെ; കണ്ണൂർപ്പമേററിന മുഖംബുജഘര്ഷംക്കേമാട്ടം കണ്ണൂരിലാണ്ടിളക്കിട്ടം മനിമാലയോട്ടം.
6. മാറ്റത്തെക്കത്തിമുതലാം പലദിവുശ്രദ്ധു-വാരംധരിച്ചു കടക്കാംഗദ്വീജപ്പുണ്ടം, കുറാണ്ടിക്കുത്തഹിതമെക്കെയുമേകിയുംകൊ-ണ്ടിരാഡകൈകക്കരളാട്ടമേരെ വിളങ്ങമീശൻ.
7. താരാളിസന്ധ്യാരിൽ നദേശമലിയിൽക്കണക്കേ-ഹാരങ്ങളേറെവിച്ചുലാൽഞാംഭമാറിൽ; വേദനവൻ സൃഷ്ടിശ്രമാമുദ്ദരത്തിലായും-റിരേഴുമങ്ങിനൊവധിച്ചുകളിന്നും. കാലവിന്നമടങ്ങുവാടതൊട്ടംപട്ടി തുണ്ടിനിൽക്കം-ബാലാക്കികാനിത്തോരിയും നവദിവൃക്ഷചലം; ചേലായുട്ടതരം, തിനമേലുടംതാഞാണിന്തരു-ദേഹംവിളങ്ങമരയോട്ടിച്ചേന്നുമാറ്റം.
9. ഹരക്കളാംകനകതുണ്ണക്കുളിജയിക്കു-മുരക്കുളിം, കനകസന്ധ്യംലോടിതനേ; ചുരുതകററമൊരുമുട്ടുകളിം; കുമുണ-നേരേതടിച്ചുമുരുജ്ജവകളിം കലന്നും.
10. ഏപ്പാളുാഴം തൊഴുമമത്രുക്കിരിടരന-ക്കല്ലിൻപുഞ്ചാപടലമായിട്ടമല്ലിപ്പുണ്ടം; ഉല്ലാസി, ധാന്യാ'കമൊട്ടത്തമമാനസാന-ന്നില്ലീകമാംപദ്ധസരോജയുഗംകലന്നും.
11. പുതുക്കുന്നായും ടിമിതത്തക്കടിഞ്ഞാളമൊന്ന-

പ്രത്യൂമനമവിനൊട്ട് കള്ളിണകെണ്ണുചീറ്റരു;
സത്യസ്പദവി ഭഗവാൻ ത്രഹനാനന്ദാ-
പര്മ്മത്വിനെ തുള്ളുഹാസനിലാവിൽമുക്കി.

12. തന കമ്മകാണ്ടി തയരിയാലുംനാലുംചാല-
തക്കംകുടിത്തിനൊയ ചുഡയകഴിച്ചു, പിന്ന;
ചങ്ങകളുണ്ടവന്നേമ്പാധമിന്നറി, വീതാ-
തക്കംമംഗലപ്രത്യേകതന്നുജനമെയെറ്റുരാറി.
13. കരനികരവിലാസംകാണ്ടപത്മാകരണതേ-
വരകരമസമമനാശ്ചൈതലവിശ്വിഗ്രഹതേ;
കയനാഡാട്ടതലോട്ടി, കാത്തിഞ്ചുകവാൺസുവത്ത-
ചുംരിയുമള്ളുഖാലൻകുപ്പിനാന്തരങ്ങളുംനേര.

—*—

അരബ്യാം സർജ്ജം. ആദിഗവാന്തര അന്തരമം

1. അതുക്ഷനായ തനനാരികേവിളം ആദി-
കാത്തും യിനിപ്പത്രനെരാജചുത്തൻ;
പ്രത്യൂമവിലോകിച്ചുപരിശേഖിച്ചു—
സംത്രൂചനമിച്ചിനെവാഴ്ത്തിക്കുത്രാ.
2. നോയും ആഗത്തോക്കെനിരിന്ത്രുനിന്നു—
മിന്നംചിലാനന്ദംവനപ്രകാശ!
തനേജിപ്പോക്കിവിലാത്തിനീള്ളും—
പിന്നുള്ളറീരത്തോന്തെചുത്തനൊട്ട!
3. ഒരുത്തേരുന്നാംതാരകനേവയിപ്പുണ്ട്—
പേരുള്ളജഗത്താണനാശകതിച്ചുണ്ട്;

- കർന്മായിനിജാനിലലുടങ്ങേ-
നേതുത്തിൽനിന്നാണെ അനിച്ചുവേവ!
4. രൂഗിക്കവേരായപുരാണമുന്നേത്!
ജയിക്കി! നീ നിത്യമുരക്കിതേരു!
മയക്കവിടായ ഭവാൻസുവന്നേ
നായിക്കൈക്കനിൽ ക്ഷപിതാവിലാതേരു!
5. സരോജവാസൻമുതലാമശേഷ-
സൗരേദ്രാക്ക പട്ടയേഡരിച്ചും,
കരത്തിൽവേലായുധമജപലിച്ചും
കരത്തെഴുന്നീ വിജയിക്കി! നിത്യം!!
6. ഉമയ്ക്കണ്ണിനാമുതാംസ്തിതന്തേ-
നമക്കന്നേരേചൊരിയേണമല്ലും;
നമസ്തരിച്ചേ, നതിനായുദയാബ്ദേ!
ക്ഷമിക്കി! മർഖബാലിശുത്രുമൊക്കെ.
7. കാലാരിസുന്നേ! കരണാനിയേ! നിന്ന-
കാലെന്നാണിയേമരംജുഗത്തിലോനം.
അവലംബമില്ലാത്രിശ്വരനാരഞ്ഞ—
പാവിക്കവേലായുധ! ബാഹ്രാലയ!
8. മരംതു, ജയ്യകൾക്കളിപ്പതെല്ലും-
മരിത്തുലോകാശളിലെങ്ങുമെന്നം;
നിറങ്ങിരിപ്പോരുവേനാടേരോ—
പുറങ്ങുണ്ടാനെന്നതിനിച്ചിട്ടേണ്ടു.
9. ഉന്നിത്രേക്കുത്രാസ്തുതിവെള്ളുകണ്ണിക്ക്-
ബിശ്വപ്രമക്കര്യാവദതാരിയുണ്ടാണ;

വക്കിച്ചിട്ടും കേതനമായില്ലേയെന്ന്—
നമിച്ചുവാങ്ങാനാക്കാട്ടത്രുചൊന്ന്.

10. “ശരൂക്കളീന്നല്ലപറിക്കണ്ടതാനേ—
ചത്തീടുമോര്റ്റുള്ള സാല്പുമാം തേ,
മന്ത്രപ്രസാദയെന്നക്കനിവോടെവാഴു”
നിത്യാദിചെരന്നായ്തു മറഞ്ഞുനാമൻ.

—:0:—

ശരൂനിറുഹവും രാജുല്ലൈയും.

1. വിരഹാടിവരമെകിഷ്വാനന്ന്—
സുരഫലപാഴിപ്പോരുക്കുമഴയേറ്റുടൻ,
മരയരേ, നവഭവൃഹിമാനമോ—
നാരികെവന്നതുകണ്ണ റപാതമജൻ.
2. ദിതിജ്ഞാവരികനിശ്ചത്രുകാണ്ടി, വേ—
ണ്ണത്രു, നമക്കിത്രുപേരലിനിയും വയം;
ഇതിനിന്നു, തിലേറിവസിച്ചവൻ,
ഗതിത്രന്നിത്രപാണ്യുചുംപുതി.
3. മദ്യംമരിന്നല്ലസ്ഥിലിനന്നക്കണ്ണ—
ക്ഷതിജ്ഞവനവിമാനഗനാമവൻ;
അതിന്നുവിശ്രദ്ധകംതനകാനിയാൽ—
ക്ഷാരിഡാഖാസുരയാക്കിവിള്ളങ്ങിനാൻ.
4. കുർത്തലാത്തിൽവിള്ളങ്ങിനവാഴമായും,
സു പരിക്കുലാരിക്കനക്കിനേ—

- നവരാത്രിക്ക്, സ—
ത്രമണ്ണരതിതന്മുഖിയോദ്ദനൻ.
5. ഉച്ചജവത്താട്ടമങ്ങൾപ്പറ്റിയിൽക്കൊള്ളി—
നാരചവത്തിനിറങ്ങിയുള്ളക്കേളി;
ചരണതാർക്കളിൽവിശ്വവണങ്ങിനാൻ,
കങ്ങണയോടവരേറ്റപ്പലോടിനാർ.
6. സൂര്യവരന്നപോഴിയുംമഴയാൽകിഴ്ത്ത്—
തെന്തായതരക്കൈളിലിക്കുതിപ്പോലെവെ.
അവധുവൻചൊരിയുംകുവിവാൽവുലം—
പെരിയപ്പുത്രനിലമുത്തേളിന്തുതേ.
7. ചരിതമൊക്കെയവക്കറിയിച്ചു, ത
നാരികലഭരതയുള്ളതിനായിട്ടും,
രുജ്ജനങ്ങളുംഡാജ്ഞതവയവാങ്ങി, അ—
ങ്ങധുവസ്തുതിയോട്ടമിരങ്ങിനാൻ.
8. കലിയുഗാവധിയിൽക്കരവാള്ളമാ—
ആലകകാത്തിട്ടവാൻമധുസുഖനൻ.
ജ്യുലിതകോപമൊടനീക്കണക്കിനെ.
ചലിതനായിവിഭ്രംപരംപ്രതി.
9. പിത്ര ചതിക്കവിഭ്രംപരിപ്പക്കിൾ—
നതിമിസൽക്കരണത്തിനുഹേരുവായ്.
സമിക്കി“വിമാന”തലത്തിലിരിക്കിലും,
മതിയിൽമാനമവന്നുവായിതു.
10. വലകലാറുണിചേപ്പിമഹിന്ദ്രനാ—
ബലവുമാറ്റപബാലകരാസിയിൽ;

ജ്യുലന്റിൽ ശല്ലിങ്ങൾക്കുക്കൊക്കേയെ—

നാലുപ്പുവീണുകരിഞ്ഞു ചമണ്ടിതു.

11. തടവിൽനിന്നുകിഴിച്ചുവിതാവിനേ—
“യടിയ, നാതമജ്” നേന്നറിയിച്ചുഹോ! സ്വാദിമലർപ്പെബാടിമെഴലിയിലേറേ—
തത്തന്മുഖം ആനക്കുകാട്ടരുതേ.
-

വിവാഹയാത്രയും പ്രഭാതവള്ളംനവും.

1. മാതാമഹൻതന്നരികളുതു. വന്നവൻ—
മാതാവിനേയിങ്കുവരുത്തിബുദ്ധിമാൻ;
താതന്നന്മുഖവുമേകിനാൻ, ജനം—
നാമാന്മകുലക്രിയയാർച്ചകൾപ്പെട്ടു.
2. ജാതാദരംതുണ്ണുയരോഹിനീസമം
ശ്രീതാംഗ്രൂവേശപാലവൈതന്നനസ്ത്രം,
വധുടിയോട്ടം സുതനോട്ടമൊഞ്ചാരാ—
ക്ഷിതിശനേകണ്ഠതിമോദമാണ്ഡളത.
3. കമാരനീശൻകുപചെയ്തിവള്ളം, മെൻ—
കമാരനിൽഭാവുകമേറിയെന്നതാൻ;
ക്ഷമാധവൻഉക്കതിയോട്ടംതും ഹാംഗ്രീയോ—
ത്രമാന്തിയാതജ്ഞിനേന്നനാർക്കഴിച്ചുതേ.
4. ‘ഹുനാംഗ’നാദയാക്കേയടക്കി, ഭംഗികോ—
ണ്ണനംഗനായ്മിന്നമവൻഭേദിക്കേണ;

സുനിതിചേരൻ്റെവിളങ്ങിട്ടുക്കൾക്കിൽ—

കാ, “നീതി”ചേരൻ്തു തുമെന്നൊരത്തുന്നു!!!

5. സ്വപ്നംവരംകാശിനരേത്രക്കുന്നയാം
പ്രിയംവദയ്ക്കും തു തരിഞ്ഞുതുമിവൻ;
നയജ്ഞതന്നൊംമന്ത്രിയോടൊരത്തുവുതു നേ-
ജയപ്രഭാഗ്രിസ്സുട്ടുമൊന്തയുള്ളതേ.
6. മഹത്പ്രമോശംനിജസെന്റുമൊത്തു സ-
ന്ധുള്ളത്തുനേരത്തു; കീതിത്രുഷണർ,
അധികമുഖത്തിക്കൽവിമാനമേറിനാ-
നമുള്ള രംതാനദയാവലത്തുയും.
7. സുരേത്രിജീവന്നാരിയോടൊരത്തുചേരൻകൊ-
ണ്ടിരിക്കയോനിന്തവരനെന്നപ്രക്ഷിക്കിൾ,
കരച്ചുലാൽമൊര്യവത്രക്കേട്ടുപത്തിനി-
സ്ത്രീള്ളുനേത്രാബ്ദിജമോടൊള്ളിനാം.
8. മുത്രംകരിക്കുന്നതലിനേക്കരണ്ടിലക്കു-
ണ്ടുകരനേചുരാറിവലിള്ളുരാതിയേ;
ചുരള്ളുവിട്ടാൻവിള്ളുനാരിയേ—
കരത്തനൊംപ്പുങ്ങൾനെന്നനാപോലേ.
9. വിരിഞ്ഞത്പരനോള്ളുന്നവജ്ഞാലിഞ്ഞ-
നിരംതരുകുട്ടിക്കിനമാനരുക്കുന്നനീർ;
കരണ്ടലൈക്കോൺട്ട്രൂട്ടും, താൻ-
പിരിഞ്ഞടി:വംനലിനിക്കപോകിനാൻ.

*പ്രോക്കം. 4. ഘനഃംഗൾ=ചുമ്പങ്ങളും അവയവങ്ങൾക്ക് മുട്ടിയവൻ
പ്രവലകളും ചതുരംഗങ്ങൾക്ക് ഉള്ളവൻ എന്നും. അന്തിമാള്ളത്തി
ബന്ധയില്ലായ”മ.

10. നിരന്തപോയ്ക്കാവടിതോദമാ-
മരംമുണ്ടേറെമരണഭവണക്കൾ,
പരന്നിട്ടിരുട്ടുകൾതോടുമൊരുപോയ് -
വിങ്ങന്മാർജ്ഞാരഹസ്യംപോംക്കാക്കിണെ-

മല്ലാധാവണ്ണന.

1. മദവമേരി, യധികല്പതാപ, നാ-
ക്കൽിവൻഗരമല്ലുമെത്തിനാൻ;
അതിജവത്തോട് വിമാനമേരിയാ-
ക്കിതിപച്ചതുനമകാശിതന്നിലും.
2. ധരണിയാകവൈസഹ്യമാന്തൽ-
കര'മണ്ഠ്രകർത്താന്ത്രപംപടി;
തക്കാനിനിജ്ഞമതരംജഗത്തിനേ-
പരിത്വപിപ്പുതിനഹാത്മകാക്കിനാൻ.
3. പെരിയത്രജ്ഞാനയാളുന്നിയന്തരക്കമായ്-
തനരയിലായിവഴിപോകരോക്കയും;
കയണ്ണയോടമുതമേകമിശ്രപ
സ്ഥരണയിൽസുതുതിമാർക്കണക്കിണെ.
4. ധരണിയറിമങ്ങവുന്നാരാമതൻ-
ചരണമെന്നാതുകണക്കെമിക്കതും,
തങ്ങവിനഞ്ഞുനിഴലുള്ളിലാകയാൽ
ശരണമറബവഴിപോകരുമാഴ്ക്കിനാർ.
5. വെയിൽസമിക്കവെമിയാത്തുപാരതുപോയ്
ക്കയിൽക്കരിങ്കുട്ടകളുലായ്ക്കിടനിതു;

- ദയമൊടോത്തുനിരിഗപ്പരങ്ങെളിയ്-
ജയമെഴിാത്തുതിമിരഞ്ഞം പോലവേ.
7. “ചട്ടമിതെ”നുകരിച്ചുവോയ്യെ-
തെനാട്ടവതിനുമടപുണ്ടനിനിതു,
വിട, നിടത്തുമതവുനാവേശ്രയെ—
കൊടിയത്രുണ്ടെയാണുണ്ടെപോലവേ.
7. . ജലജബന്ധനകൊണ്ടപത്രുമിരാ-
ചലമതിൽക്കരമനുപരിശീലാൻ,
ജലധികിൽ, സചിവനിൽകരംന്നസി-
ചലസികാതെല്ലവിശ്രൂപചത്രനം.
8. സുതചിരപ്രഭാരതിടം വിഡം
വരണാദിജോമധിക്കരണമുവര്ത്തിലായ്;
അതണാവന്നുല്ലാമലീലപു—
ഒട്ടണാസാരപ്രിതൈളിഞ്ഞാളിത്തുനേ.
9. മുഹവണാത്തുവു, വാരനാരിയേ—
ജരംജാരപുരയഷണക്കന്നക്കിനെ;
ത്രക്കുത്വരമനിയുന്നസന്ധ്യയേ-
യിത്തിഹവന്നപിടിക്കിന മുപം.
10. പിറിയുമപ്പൂജയനാഞ്ചാലംയ—
യങ്ങളിയെന്നതുനിമാനനാക്കേമോ?
വരനുഹസ്തികടക്കണ്ണടക്കം
പെരിയശ്രാംക്രയവാറിചുഡിഗപ്പു.

സാധാരണവർഗ്ഗ.

1. ഇര ശിത്രവിനെട്ടത്തകാണ്ടത്തയൽ-
തകനിക്കത്തിലണ്ടതുപതിവർദ്ധം.
ശരനിരവരനിൽത്താടത്തുത്തയൽ —
തകണിയിലേക്കമ്പരംബാരിതാറം.
2. പുത്രസുവമാടതേവരയ്ക്ക് കോകം—
മരവുകില്ലാകരയേണക്കപ്പലമായി,
ഉന്നലൂച്ചസമമായസുവാസുവങ്ങൾ—
തെങ്ങതെരെയെന്നമെതാണംയൻപോകം.
3. പുത്രജീരിവിനാൽക്കണക്കെ,യപ്പേഃം—
പുരയിടമാകൈവിളക്കിനാൽതെളിഞ്ഞു;
* ഗ്രിതടികളിലെന്നഷയംകണക്കേ—
വരവതികാരിൽവിളക്കിഞ്ഞണ്ണന്തീ.
4. പട്ടപ്പികകളിഗ്രിതിരാത്രി,യംടാം—
മട്ടമലർസായകനടപട്ടാടുമെന്തി;
നടനകലയിലാവിളക്കപ്പോലേ
തുടക്കവിശ്വാസിവിളക്കിനിന്നചങ്ക.
5. ശ്രദ്ധയരന്നടപാദതാധനത്താൽ—
വിശദത്യുണ്ടിതുപുർണ്ണിക്കമാരി;
അംഗ്രേജെടയരംഗമെന്നേക്കാറം
കശലമഹോ! ശ്രദ്ധർച്ചയുട്ടന്നനിങ്ങ.

* ദ്രോകം 3. റാത്രിയിൽ മഹാശ്വയങ്ങൾ ലിന്നിത്തിള്ളുണ്ടോ! വരവ
കുമാർ=ഭർത്താവള്ളുണ്ടീക്കം.

6. അംഗത്വാടിയിട, തിക്കളുാതിരിക്കേണ-
പ്രഖ്യാതിയാദിയെവിട്ടുപോയ് എത്തമല്ലും.
വൈക്കിന്ത്യും ദോഷം മെല്ലോ-
ഫുജു, മഹുതാൻഡരിതകേട്ടനാകാലം.
7. മലർവിതറിയമട്ടയു കരിളാഞ്ചി-
ജപ്പാവ; മമരീജനകേളിശ്ശേഖ്യപോലെ;
വിലസിനതനന്നാണിൽമിന്നി “വട-
രാവധാനാ” പോലെക്കിഴക്കു ചല്ലുവിംബും.
8. അമരവരദിഗംഭേനയ്ക്കു ടന്റ, തന്റ-
വിമലവരദ്ധൃതിചലനത്തക്കുലം;
രമനനൊടളിശ്ശോഷഭരാഷ്വാചാ-
കമിനിതന്നക്കുമാനനംതുറന്നാം.
9. സുമദുവതതിനോക്കിമെന്നും-
സുമധുരസുഗുതരഘ്യിതയാഞ്ഞാഞ്ഞാത്തി;
കുമിനിയെയിണക്കിവണ്ണചല്ലും;-
ക്ഷമയാട്ടക്രൂട്ടകിലേവഞ്ചവശത്താം.
10. ഇലക്കിലമമഴനാഡാപമാറി-
ക്കുവിവാട്ടിനിതകരണ്ടവിള്ളങ്ങിട്ടേണ്ടാം;
ഇലജതതിനിലെറിവന്നതാപം-
തലയിലെഴുത്തിനെമായ്ക്കുതേവന്നേം!!

സ്രീകാലീക്കേരുവണ്ണനം

1. ചാപ്പാംബുരാറിതരണ്ണരുമാൻവക്കി-
താപംകൈടപ്പുതിനിറങ്ങിയിരിപ്പുതിനായ,-

പ്രീഡിക്ഷാക്കവിലസിടിനകാരിരാജ്യം-
പ്രാചിത്തുമുപതനങ്ങൾവരിതുള്ളിനേടി.

2. ഗാത്രംക്രിപ്പവരിലാത്തിരുന്നംവയക്കാൻ-
* പാത്രംക്കണക്കെളിക്കിയെ, ഇക്കിയാനും,
ചിത്രംവിതചു വിളക്കിപ്പായവിശ്ചനാമ-
'ക്ഷേത്രം'പുഠോഷസമഃയപ്രബിത്തുധിരൻ.
3. മുത്തതിൽ, നത്തകർ, മുഖവാൽഗതമായഞ്ചേവ-
സ്സുാതാജാലുവലകിൽമൊദ്ദീകരിട്ടുണ്ട്.
നത്തതാർവ്വനം, ലാതകംതന്നുമലർത്താരമോടി-
യെത്രനോരാപ്പവനനാൽമനമെന്നപോലെ.
4. പുമാലക്കരക്കളിലേററിവസിക്കയാലേ-
തേമുഖതാൻകുടിയകലത്തിലും, മലുകാരം;
കാമാരി, തന്നകഴച്ചതമനസ്സിൽനിനക്കയാലേ.
ക്ഷേമംകനിതൈനിജക്കത്രിഖംകൊട്ടു!!
5. കാലാരിതന്നുകരിഞ്ഞയെന്നാറുപോലെതാഹ-
ജാലാപഹാരിയന്ത്രനത്തയൊഴിക്കി; ഗംഗ
മുംഭോക്കപാവനിവിളക്കുകക്കാണ്ടപുണ്ണ്യ-
കാലംബമീമഹിതകാഡിജഗതിലെന്നാം.
6. മല്ലിയോരിയുലെലിംഗമലകരിഷ്ണം-
വില. റിംഗളിംഗംകുടാസ്ത്രംക്കിയാലേ;
വല്ലാതകമുഖമകരിജുഗത്തിനെപ്പാ-
രപ്പാസമിപ്പുരികൊട്ടത്രാലസിത്തിട്ടുണ്ട്.

* ദിത്രം = വാഴിന്തക്ക്രമി.

7. സക്കാരുദിഗചടഹാദിരവജ്ഞാലോല-
ബിക്കാതൈപ്പിപിറിഗംബവരകേളിലുലർ,
ചൊല്ലാണ്ടകാണ്ടലിടികൊണ്ടനല്ലുപോല്യ
ടിക്കൊന്നുമാദമൊടുകേകിക്കുകണ്ടുക്കേ.
8. മാലേകിടനാഭവമാംകടവിന്നക്കുപ്പയ്-
പോലേകിഡക്കി,യമനാവികനെന്നപോലേ;
കുലേഉഴിക്കുമവരേകരണയാറിവാഴം
ബാലേന്ത്രശേവരനെവാ തുനരേപ്പുതൻ.
9. അതുനാസാദ്ധമയ!കാലദിഗാദ്ധുദമയ!
അതുനസ്പത്രുപ്പ!നിതപാധിക!നിത്രീകാര!
നാനാചരാചരവിത്രതികുളിയിൽകലൻ-
താനാസ്തീളാജുമവിലേശ!നമോനമസ്തേ!!
10. വോധാവു,വിഷ്ണു,മരനെന്നാിവരായാജഗത്തി-
നാഡാന,രക്ഷണ,വിനാശനമെക്കിടംനീ,
ബോധസ്പത്രുപ്പ!പരമേശ്വര!സന്ത്രംഭതെ-
കാധാര!ജീവമയ!മാധിക!പാദിശംഭോ!
11. നമിക്കംലോകങ്ങൾക്കവിലവുമക്കുട്ടുരിതം-
ഒമിപ്പിക്കംചില്ലീഇഗചവനമായജീളാരമുതം;
നമുക്കാനുന്നതിനാരുളിമന്താരികയിൽനിയതം-
രമിക്കേണംഗൈറ്റിസഹചര!മഹാദേവ!നില്ലതേ.
12. സ്തുടികയവളഞ്ഞിമൻ!സ്ത്രാമി!നമോസ്തേ;
മട്ടമലർശരാരാതെ!ഭ്രതേശ!പദവിജഗത്പതേ!
അടിമലർതൊഴുന്നോശരൻശോകംകെട്ടക്കവിഭാതുതേ!
ജട്ടി!ജയ!ലോകങ്ങൾക്കാംബംബുമാംപരിപ്പേരുളുത!

ആരാംസ്ഥ്രം.
കാഡിരാജാനീവർഷം.

1. സ്ത്രിചെയ്യുകൊരുപദാഖ്യാതംമി-
ചൃതിക്കുത്തുക്കത്താട്ടവിമാനവാരിയായ്-
ക്ഷുഗ്രിപ്പാശപത്രമകാശികാഞ്ചുപീ-
പതിന്ത്രപുരിക്കടന്നേചോറുവന്നതേ
പലഭിക്കിൽനിന്മവനിന്റുമണിയലം
2. ബുലമോട്ട്‌മൊത്തപുഴിപ്പോലെവന്നമോ;
നിലയററങ്കുടിമിന്നവുംരവഞ്ചൗളാൻ-
ജലരാശിപോലേശ്വലരുന്നിതാഞ്ചുപീരി.
3. തെങ്ങവീംഡിതോരുമണിയിച്ചുപണ്ടലിൽ-
വരിയാഞ്ചുള്ളഞ്ചുമാരുദിച്ചമാലയാൽ;
നിരക്കാണതോരുക്കളുംഭാരതവാനിടം-
നിരസിച്ചുതീവിവിലസിതഞ്ചുപീരി.
4. സ്ഫുടികാലയപ്രകൃഷ്ടം സ്ഫുടിത്തെത്താട്ടം-
പടമാഡിവാഞ്ചുവവാചകഞ്ചൗളാൻ;
തടവരഞ്ചുതിക്കക്കണക്കിന്റുയാ-
ളിടക്കേടുമാടിമന്നരാട്ടംചുതുപീരി.
5. പ്രണയംകമാരിയെരാട്ടചേന്നുവന്ന,ത-
നണ്ണിമുഖ്യാതിനന്നറേഞ്ചുതഞ്ചുട,
മണിശ്രൂഷണഞ്ചൗളിടക്കേഡയാൽനുള്ള-
മണിയേയുന്നേക്കുളിവാക്കിയുപീരി.

6. കൂടിയുംവിളക്കുകളുമെല്ലാരക്കാ-
വളിയേക്കണക്കാറുത്താൽപോട്ടവാൻ,
കിളിവാതിലുടെനിജരദ്ദീനീട്ടിന്ത-
കളിൽച്ചന്നുമണ്ണുമരിച്ചുയന്നതേ.
7. വലതായാരേഴുനിലമാളികക്കമേൽ-
വിലസുംവധുവദനകാന്തിയാൽത്താ;
നലമിരുവുംമൊരകാലവുംനഭ-
സമലിവിട്ടിനാത്തനിലവെച്ചുതായ്ക്കാരി.
8. തിരമാലാപാലവഹയപാളികണ്ട,ര-
ംരപത്രങ്ങളിലഡിഗ്രേത്തിനാൽ;
സനസംകടനാവിധമങ്ങ്ങേസനയിൽ-
പ്രിരംങ്ങൾചേന്നവിലസുനിതായ്ക്കാരി.
9. കളിയാടിട്ടംനടക്കംരംതമുവഞ്ഞളിൽ-
തെളിവോടെപോംജനവിലോചനശാഖാൾ.
അംളിമാലയേമലക്കവിതാനമില്ലയാ-
തനിളയിക്കലാവളരയാക്കിയ്ക്കാരി.
10. സുമസായകാരി;ഭജനനത്രജ്ഞനാ-
യമലന്നന്നരേറ്റുന്നുവംകാട്ടക്കവാൻ;
അമരാവയന്തിനെനവയന്തിനെന്നവള്ള-
ദ്രമരാക്കംമേകിമരവുനിതായ്ക്കാരി.

സ്വയംവരമണ്ണുപല്പവേണം.

1. കാശീക്ഷിതീയനേർപ്പരിക്കൈത്താ-
കാശനതിന്തനിന്നനെവാടിശ്ശീവീരൻ;

വേണിച്ചിത്, ഫ്ലാർഗ്ഗപക്കിയും ചു-
രാഡിച്ചുകാൽത്തിനമോഹമന്നായ്.

2. അമത്രുനാമന്മമയന്തിയിക്കൽ-
ംമരത്താടംവന, തുസാധിയാത്ത ;
സമത്മനിഫ്ലാഴമട്ടിതെന്നായ്
സമസ്യയംവിരെന്നോക്കിയോരുത്
3. വിദ്ധിച്ചുപാതമജനനകേട്ടി-
ട്ടല്ലേഖാധത്താടക്കാരീരാജൻ;
ഉളിച്ചമോഭാലേതിരേറേറ്റ, പത്രു-
വിച്ചുമഞ്ചത്തിൽനയിച്ചിരുത്തി.
4. നക്ഷത്രമല്ലുശൈലേയനാക്കപാലേ.
യാക്ഷത്രമല്ലുത്തിലവന്നവിളി സ്ഥി;
അരക്ഷാണി, നൽകൈരവിണിക്കത്തലു-
മക്ഷിണാസരുള്ളിലിച്ചുമിന്നി.
5. പ്രിയംവദ, സപ്രീയഗ്രഹത്തിൽനിന്നാ—
സ്വരയംവരസുക്കൊടുക്കിവന്നാം
പ്രിയത്താടംഭോധിയിൽനിന്നലക്ഷ്മി—
സ്വരയംകണക്കേമണിന്മുഖംനാഡ്യ.
6. നല്ലാർക്കലാത്തിന്മണി; കൊണ്ടിൽവെറി-
ക്കല്ലാസമേചംശൈലേവപോലേ;
പല്ലക്കിൽനിന്നാളിഡ്യാടാത്തിരഞ്ഞി—
ക്കല്ലാങ്കംമാലോകനപാതുമായി.
7. ഏലുജാളാംപുക്കെളിവല്ലിപ്പോചേ
നല്ലംത്രാളിഷ്വവലിപ്പുണ്ടിംഗ്രാ;

- കല്യാണിലോകാക്ഷികളുവല്ലൂർ
കില്ലേന്നിയേവണ്ടകളുക്കന്നാക്കേ.
8. നിരന്നാരാരാജമിവജ്ഞംതോറം
പറന്നിതപ്പോളുവംതന്നകടാക്ഷം;
വിരിഞ്ഞ ചതുരാജാളിയന്നപുത്രതെ-
നാവിഞ്ഞതിടാനായുംധനക്കന്നങ്ങേ.
9. ക്ഷിതിശ്രദ്ധമായുടെച്ചിത്തയെയ്ത്ര-
ക്ഷിതിക്ഷകാമായുധമാകമാരി.
'രതി'ഭ്രംബണിവിയത്തില്ലുത-
നതിക്ഷവേതേരവൈള്ളാണിനിനാം.
10. പ്രീഉതിരുദ്ധീലവരൈനിക്കി, ഭ്രഹ—
പാളിക്കെഴുംമാനസരംഗമേരി;
നാളികലിപ്പാക്ഷിനടന്നമെല്ലു-
കേളിക്കൊരുങ്ങംനടപിരുന്നുവാലേ.

—:0:—

രാജഗോപ്യകർണ്ണ.

1. സൂര്യാസനശക്തികോണ്ട്രൂച്ചി—
വരരെല്ലാംപലഗോപ്യികാട്ടിനിനാർ,
തരിമോതിരവുംക്ലക്ഷിമെരുലെഴ
വിരഞ്ഞേവത്രാണ വിരിച്ചുനിന്നിതേകൾ
കളിയാട്ടവത്രാണയോഗ്രാന്മാണ—
2. നാളികാൺകള്ളിയരിപ്പതിനൊന്നുണ്ട്—

- കളിലും സാഹിത്യത്തോളമായിരുന്നു—
കല്ലിയോടൊന്നാലറിക്കാതിരുന്നിനാൽ.
3. “അതുകണ്ണറിയേണ്ടകോപ്പുനി”കെ—
നാമത്തുകാട്ടിവതിന്മാർഹരാത്രിനാൽ;
സ്ഥിതമാന്നശിരസ്സിനേക്കലുകൾ—
സ്ഥിതിചെയ്യാൻനുഹപീഡയേറാപോലേ.
4. കരശകതികമാരിയാഡക്കാട്ടാ—
നോയവൻട്ടുരഞ്ചയാന്നതല്ലി, തന്ത്രം;
കരയുന്നതുകണ്ണ“പാട്ടുനന്ന”
നോയവൻതാളുമതിനുകൊട്ടിനിനാൽ.
5. അരികേക്കുവുന്നശിഷ്ടങ്ങളാ—
ഹരിണാകാനന്നൈന്നുന്നിയേകൾ;
പരിചുമ്മനമോട്ടൻപുണ്ണാൻ;
സ്വർമാലേരുക്കിൽവിവേകമേവനണ്ണം.
6. “തയ്യാറിമണി, ദയാക്കിതെൻകളിത്തുതം,
തരമായില്ലുമതാൻപുണ്ണന്നതന്നായ”
ദയവൻപറയുന്നാണേരമന്നുൻ—
“ഗരിയാണി”നാതിനേന്ത്രവർക്കരിത്രാൻ.
7. എനമാന്നപുമാനോടൊരുഭണ്ണം—
എനവേണിക്കുവരാഗമന്നരാച്ച;
തന്തന്നായിള്ളക്കിടാതെചിത്ര—
തനിന്നനേരാക്കിയിരുന്നിതേക്കുപ്പൻ;
8. അഴുകരണമെന്നരാച്ചുവായതന്—
മിഴിരണ്ണിക്കലുമാഗ്രാനുവർച്ചത്രം;

എഴുതുവൊഴിതോള്ളുമണ്ണന്തൊൽ -
തഴകിട്ടാന്നകാണിംതരുനിനിതേകൻ.

9. “ക്ഷിതിക്രഷ്ണനന്തരകിയില്ലെങ്കിൽ;
ചതിയാൽക്കുഞ്ചുദ്രുത്യേഹിഡിംബൻ;
മുതനായിരുപാണ്ഡുപോരി”ലെന്നി-
ക്കടപതാൻഭാരതമെന്നമററായതൻ.
10. പലഗോൾസ്ഥികൾക്കാട്ടിമാരമാലാൽ-
വലയുംമനാരണോക്കിമെമെഡം.
പലപേരുകളുടെമാരിഅയാടാ-
യലസാന്തോതി“കലാവതീ”വയസ്യ.

—:0:—

രൂപചരിച്ചയം.

1. “ഭേദസമീപം,മിഴില്ലതിയേക്കണ —
ക്കവിജ്ഞമുഖബാധമയച്ചിട്ടനാവൻ;
ഇവൻതരംക്കടവന്നല്ലന്നല്ലോ—
ബനവന്തിരാജൻ“ഹരിഭദ്ര”നാമവാൻ-
കലുങ്ങിച്ചംമെരുലിഡിഡാട്ടനില്ലെമി-
കലുംഗരാജൻ“ആശോമ”നെന്നപേര്;
വല്ലങ്ങന്നല്ലേമമിവന്നനിക്കല-
ണ്ണലക്കരിച്ചിട്ടുകമാലകൊണ്ടനീ.
3. പ്രിയംവദേ!കേരം“മിമിലാധിനാട്”നീ-
സ്വരംപുതാപൻവരിച്ചുണ്ണേയെറ്റവുന്നൻ;
പ്രിയംചെരുങ്ഗന്നരിവനേവരിക്കിലി-
സ്വപ്യംവരംയോഗ്യവുമാംകമാരികേരം!

4. നിംബക്കുചുങ്ഗുനവാൻ “സുപ്രേഷണ”നി-
ക്കണക്കിലുണ്ടെങ്കി! പാണിയുട്ടുപറു;
ക്കണ്ണിക്കി! പാണിയുമന്ത്രിനോമലേ!
മന്ത്രിക്കുചുക്കേണ്ണെത്തക്കമല്ലയോ!!
5. ഉറക്കിലുംനിന്നെയുറരുപ്പാടെപ്പും—
സൂരിപ്പുവൻ “സജപ്”നിൽമന്ദമാനന്നി;
ചിരിക്കകിൽത്തന്നൊയിവാൾറയല്ലെന്നോ—
വരിക്കിലേവാപിനേന്നയുറപ്പുതെത്തുഞ്ഞാൻ.
6. കുട്ടക്കുന്നമോതിരമാണോപദാന്നിയോ—
ലിടക്കിടത്തൊട്ടുരസിപ്പുരിപ്പുമാൻ;
മിച്ചക്കു“നാഴഗഡ്”നദാരദർഹി, നിന്ന—
തടിക്കുചുവരുന്നാവന്നാം, ഗ്രന്ഥത്തിനാൽ.
7. മനോരമേ! മാനുഖയിൽപ്പുമാൻ.
ജനോധക്കാരീ “ജരിതാരി” തെന്നുചുർച്ച;
മനസ്സുവന്നായുങ്ങളുണ്മേ! നിംബ—
ക്കുന്തസുകര്ത്ത്വാദവിന്റുള്ളിൽത്തിരസവി!
ഗ്രാമപ്രതാപൻ “തപനാ”വ്യനാകമി—
ക്കുന്തപ്രവീശപ്പുമോടിക്കാഞ്ഞി!
8. തന്ത്രിലിപ്പുംരുന്നനിന്നച്ചിടാ—
തൊങ്ങത്തീയംരാത്രികഴിപ്പുതില്ലേണാ!
കരിക്കലിച്ചുംഗ്രുപൻ “ഹിരൺ്റ്”നിൽ—
ചാരിക്കണ്ണംനിന്നുകടാക്കുമെങ്കിൽ, നി.
വരിക്കുമീവിനനോരിനല്ലേ—
യോരിക്കുവാവിട്ടിട്ടുമാവിവേകിന്നി!
- 9.

10. മധ്യാസ്തിനില്ലും ദയവേദ്യത്വാക്കമീ-
“ജയാംഗ്”നാമാവെവരിക്കും ബാലികേ!
നയംകുലവൻസാരിവന്നേട്ടചേങ്ങവാൻ-
പ്രിയപ്പേജ്ഞാതുഷ്ടിവള്ളേതോങ്ങതിയാം.
-

പ്രിയംവദാസ്ത്രയംവരം.

1. ഇതിനു പാപകരണയെന്നിയോതിയ-
ഷ്ടതി, ലോകതന്നിലുമേപ്പിയംവട;
കൊതിയിണക്കിയതുകില്ലമാനസം-
വിധിയെവിശ്വിതയുംനന്തനിടാ.
2. അമ്മവിഭ്രംപനംനാന്തിക-
സ്ഥിരിയെന്നർക്കി, മധുവാണിയാളിാടായ്
മതിസ്സുവാംപെങ്ങക്കമാഡസ്സുത-
ഭൂതിയോടേവമക്കളീകലാവതി.
3. അറുമുഖവൻറപദങ്കരനാകമീ-
പ്രയഷനാണവിക! കീത്തിപ്രയഷനാൻ;
വിത്ത നിക്ഷേത്രവാസിയിൽക്കരി-
ചുരുളി, ചേടിപ്പനെയും കേട്ടിതോ!
4. വിമലനാമവന്നയോനം നോക്കി, അ-
ക്കമവഴന്തുമദനാത്തി തേടിനാടഃ;
അമരിയാംകു കുസുമതെന്താടിപ്പുമാം;
കമരിനിക്കരശിയോട്ടമിപ്പുമാം.

5. പരിസേതകളുമാവിമെല്ലുമെല്ലു, യാ
വരണമാലയുമെട്ടതുള്ളതുപോയ്”;
ഹരിയെ, വാല്മീഖുതപോലെ ബാല, ഇ-
പൂര്ണപ്രക്ഷേപണരിയെ വേട്ടിതാദരായ്.
6. അള്ളികൾക്കുളികളുന്നമാളികാ-
മിളിതമായഗളുമോട്ടമൊന്തവൻ;
സാളിനനേക്കുമിഴിയെയു, പുണാന്റുകൊ-
ണ്ണാളിയുമപ്പറിയക്കരുച്ചുകിനാൻ.
7. വുമയോടൊരു രൂപത്താദിനത്താദിന-
രമവുമറിനിജലിക്കുചുകിനാൻ;
പ്രമപദംനിജനവോധയോരുകൊ
ണ്ണമു, രൂപാത്മജരമനിറങ്ങിനാൻ.
8. തുരഗ, മാന, രമദാളുമേവമായ-
വരസവരസുവത്രംഗസേനയേ;
വിരവുഭാഗങ്ങളുംതുകാശിഞ്ഞു-
വരനവക്കണ്ണളിയാത്രയാക്കിനാൻ.
9. ഗജമുഖാംജനനയോരുവിത്തവും
പ്രിജവരക്കിയിക്കുമെക്കിഞ്ചുലിമാൻ;
വിജയലോഷമോട്ടജായഥാസമം-
നിജച്ചവരിക്കജ്ജവമോടണണ്ണതിരു.
10. തരണാഡിലോട്ടമായമിച്ചുവന്ന കാ-
ലകികിൽവിശ്വതൊഴിമിപ്പുചതുനേ;
കരണച്ചുണ്ണതഴകിപ്പിതാക്കിൾ, തു-
പ്രിരഹഥഃവവുമകരിമേവിനാൻ.

മുംഗാരകേളി.

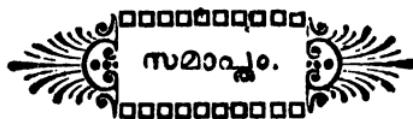
1. മാനമാൻവരണംകഴിച്ചതൻ-
മാനിനിമണിയോടൊരുപത്തനേ;
മീനകേതനവിലാസമോടെയാ-
മാനവാധിപതിസൂനവാശാതേ.
2. മാളികക്കപരിസൂനിതത്താടാ-
താളിമാരിങളിലൂതിയേറകിൽ;
അറീളുണ്ട്,സതി,മുലപാര,മ-
ക്കേളിക്കണ്ണകണവൻചിരിച്ചുപോം!
3. വേണികൊണ്ടവദനംമറച്ചുപോയ്-
കോൺഡിലാണ്ടമതവുംസപ്പജായദേ;
പാണികൊണ്ടതഴുകിസൂനിതത്താടം-
വാണികൊണ്ടമതലോട്ടിനാൻവരൻ.
4. മല്ലനേർമിഴിമുവംമറപ്പുതെ-
നല്ലുലംബിതിലെനിക്കുവല്ലേ!
മല്ലസായകനെവല്ലവാൻതുണ-
കില്ലേയോ!തങ്ങാണി!തെല്ലനിക്കനി.
5. പ്രാണനാമതനാടനാണമെന്തിനാ-
ഡ്രുണ,മീനിലയിലാണ,തെക്കിൽ,താൻ,
ക്കുണനാക്കമലക്കബാണനാ,ലിനി-
ക്കാണിനിൻകരുണകാണണംപ്രിയേ!
6. കാലമിജ്ഞനെവുമാകഴിപ്പുതിൻ-
മുലമിന്നതവനാണമൊന്നടി!

- ബാലചന്ദ്രനിടിലേ! യോരിക്കവൻ -
മേലണ്ണജ്ഞ! തവപാലൊളിസ്തിതം.
7. ഇത്യോതിമണിമെന്തുമലെട് -
തനാസ്യമയോടവനിൽത്തിട്ടംവിധേയ
മതകാശിനിമുഖത്തുമറ -
ചൃത്യുംതപയാടോള്ളുന്നാണിനാം.
8. അങ്ഗുപത്രഭിനമഞ്ചിപിനേയാ -
പുഞ്ചബാണനിധാനഞ്ചിലേറിനാം;
തവേമോത്രുന്നതിനഞ്ചിയൈത്തിയാം
ചവുലാക്ഷികടച്ചിഞ്ചുകരിടാം -
9. മെയ്തലോടുമളവികയുമല്ലവേ
കൈതട്ടക്കളിത്തസ്തിതത്താട്ടം,
കൈതവത്താടുരളിക്കമിന്തരം
ചെയ്യോൽചിലഭിനംകുങ്ഞോദരി.
10. കാരണിക്കശിഖികാമകേളിയിൽ
ക്രാനാടോള്ളുകണവനിണാണിനാം;
കാരകേളിമസികക്കിണാണിടാ -
തായകില്ലവയുമാരൊരേട്ടും.
11. മാർന്നതൻകളിക്കളോടോള്ളുപതിയോട്ടം -
വിന്റതാണ്ടചിരമവിഡവസിച്ചിട്ടേന്നാം.
സപാരാജ്ഞത്തിനഗതനാളിതാവു, പിനേ -
യാരാജ്ഞത്തിനപതിയായ്മുഖിയാംവദ്ദേശൻ.

12. കലിമലമകലിക്കംകാത്തികേയാംപ്രീയോത്ത്;
കവചതലവരുമാനാരുപ്പൻഭ്രമികാത്ത്;
ഉലകകളിഖാടങ്ങാത്തലുസർക്കീത്തിവേത്ത്,-
കലമഹിമപുലത്തിപ്രീതിപുണ്ടതപാത്ത്.

കീത്തിഭ്രഷ്ടാചരിതം.

മണിപ്രവാളകാല്യം.

“കട്ടുമതാ” കന്നിയുർ സാമ്പിത്രുസമച്ചയം”

8-9 നദ്യ മുടിയ ഗമം “കീർണ്ണിത്രേഷണവരിതം”

ഇതാപുസിലീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

സാമ്പിത്രുസമച്ചയം വക ഗമംങ്ങളുടെ പുസിലീകരണം പോല്ലുൽ ഡിപ്പുട്ടി മെണ്ടുസംബന്ധമായി ജില്ലാ കഴിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഇനിമേലിൽ ഈ ഗമംങ്ങൾ അതാരു ഇല്ലീഷമാസം 15-ാം-കളിൽ തൃപ്പമായി പുസ്തകിക്കേണ്ടതു പ്രവൃത്തകമായെട ശീച്ചുകൂടാതെ തന്റെ പുസ്തകാണ്.

ഇനിയെത്തെ 15-12-1939ന് പുസ്തകം ഗമം കട്ടുമതികൾ “അനുതരഭൂ” രണ്ടാംഭാഗം ആയിരിക്കും.

വരിസംഖ്യയെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെത്തോളം ചില ദാഡി വരിക്കായെട വാദാനം പ്രവൃത്തകമായെട അവസരാം നില്കുവഽഡയൊൽ ചുററിത്തിരിയാനിടയാക്കുന്നതിൽ പൂനിക്കുന്നു. ഈ വിജ്ഞാപനം കണ്ണിട്ടക്കിഥും സമച്ചയരേം ട ഒന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അനുത്തിക്കുന്നു.

എന്ന്, പ്രവർത്തകമാണ്

“കട്ടുമതാ” കന്നിയുർ സാമ്പിത്രുസമച്ചയം”

പ്രതിമാസം പ്രസിലീകരിക്കുന്ന ഗമംങ്ങൾക്കു

കൊല്ലം ദൗക്ക വരിസംഖ്യ ക. 3—0—0

മുന്നുംപുക മാത്രം മുൻകും.

കെ. കെ. നാരായണക്കരപ്പ്,

സാമ്പിത്രുസമച്ചയം,

പോല്ലും തലച്ചോറ്